

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ОРГАНИЗАЦИЈИ ВАТРОГАСТВА
ПРИЛОЖИ

КРАЉЕВИНА ЈУГОСЛАВИЈА

МИНИСТАРСТВО ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА НАРОДА

ОПШТЕ ОДЕЛЕЊЕ

О.Бр. 651

21 марта 1933 год.

Београд.

ПРЕТСЕДНИШТВУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

БЕОГРАД

Част ми је у прилогу доставити „Предлог Закона о организацији ватрогаства“ са образложењем, као и Указ Његовог Величанства Краља од 19 марта 1933 године, којим сам овлашћен, да могу предлог овог Закона поднети Народној скупштини на решавање.

Министар
физичког васпитања народа,
Др. Ханжек с. р.

МИ
АЛЕКСАНДАРИ

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог нашег Министра физичког васпитања народа и по саслушању Министарског савета, а на основу члана 63 Устава Краљевине Југославије решили смо и решавамо:

Овлашћује се наш Министар физичког васпитања народа да може поднети Народној претставништво Краљевине Југославије на решавање предлог Закона о организацији ватрогаства.

Наш Министар физичког васпитања народа нека изврши овај Указ.

19 марта 1933 године
Београд.

Министар
физичког васпитања народа,
Др. Лавослав Ханжек с. р.

АЛЕКСАНДАР с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ ВАТРОГАСТВА

§ 1.

У циљу заштите имовине и живота грађана од пожара, као и за указивање помоћи на случај елементарних и других опасности, оснива се овим Законом организација ватрогаства у Краљевини Југославији.

Организација ватрогаства има се осим стручне изобразбе старати за национално, културно и просветно васпитање чланства.

А. ОРГАНИЗАЦИЈА

§ 2.

Организацију ватрогаства сачињавају:

- Ватрогасне чете,
- Ватрогасне жупе,
- Ватрогасне заједнице и
- Ватрогасни савез Краљевине Југославије.

І. ВАТРОГАСНА ЧЕТА

§ 3.

На територији Краљевине Југославије могу постојати ватрогасне чете следећих назива и то:

- 1) добровољне,
- 2) индустријске и заводске,
- 3) званичне (професионалне) и
- 4) обавезне.

§ 4.

Добровољне, званичне и обавезне ватрогасне чете сматрају се јавним ватрогасним четама, док су индустријске и заводске ватрогасне чете приватне.

Јавне ватрогасне чете приликом вођења надзора над одбраном од пожара, као и у извршавању дужности при самом пожару, сматрају се јавним органима, на које општинска управа преноси један део своје власти, односеће се на безбедност од пожара у смислу законских пожарно-полицијских одредаба и наредба.

§ 5.

Задатак ватрогасне чете је:

- 1) да систематским и стручним деловањем штити и брани иметак и животе грађана од пожара, поплава, земљотреса и других елементарних непогода, те да организује заштиту свога подручја у ратном стању за случај нападаја из ваздуха, од пожара и загушљивих плинова;
- 2) да делује на националном, културном и просветном подизању, како својих чланова, тако и свега становништва свога подручја;
- 3) да шаље два претставника на скупштину ватрогасне жупе, од којих је један заповедник, односно његов заменик;

§ 6.

Тај свој задатак постизава:

- 1) стручним образовањем својих чланова;
- 2) одржавањем течајева, предавања, изложби, вежби и слетова;
- 3) Ширењем здравих појмова о ватрогаству и његовим циљевима;
- 4) обучавањем народа о употреби свих прибора против загушљивих плинова и осталог.

І. ДОБРОВОЉНА ВАТРОГАСНА ЧЕТА.

§ 7.

Добровољна ватрогасна чета састоји се из потребног броја физички и морално способних држављана без обзира на пол, који су навршили 18 година.

Министар физичког васпитања народа може дозволити приступ у чланство и недржављанима, на предлог Ватрогасног савеза Краљевине Југославије.

Д бровољна ватрогасна чета може постојати у свакој општини и селу где се може формирати најмања јединица од 15 ватрогасаца и носи наслов „Добровољна ватрогасна чета у жупе“

§ 8.

Добровољна ватрогасна чета може имати:

- 1) извршујуће чланове,
- 2) нараштај,
- 3) помажуће чланове и
- 4) почасне чланове.

§ 9.

Извршујући чл и може бити активни или резервни.

Резервним чланом постаје активни члан по властитој жељи или одлуком заповедништва, ако је навршио 25 година активне ватрогасне службе.

Извршујући чланови распоређују се у:

- 1) навални и одбранбени отсек,
- 2) самарићански отсек (спасавајући-решевални),
- 3) културно-просветни отсек (глазбени, дилетантски, читаонице, предавање и сл.)

Чланом навалног и одбранбеног отсека може бити само мушкарац у смаслу § 7 овог закона.

§ 10.

Нараштај може бити младеж од навршене 12—18 год. без разлике пола, а дужност му је оспособљавање за ватрогасну, санитарну и дојавну службу. Нараштај не улази у чланство чете.

§ 11.

Помажућим чланом може бити свака особа (физичка и јуридика) која се обавезе давати чети одређени годишњи принос.

§ 12.

Почасним чланом може бити она особа, која стекне особите заслуге за чету или ватрогасство уопште, а бира се на главној скупштини на предлог управног одбора.

§ 13.

О пријему у чланство одлучује управни одбор према поднесеној писменој пријави. Члан стиче активно и пасивно право гласа за време од 6 месеци по примитку у чланство.

§ 14.

Дужности су чланова:

1) извршујући чланови дужни су бесплатно, тачно и пожртвовано вршити службу без приговарања, покоравати се одредбама својих претпостављених, тачно и савесно извршивати службене прописе, те се чесно понашати у служби и изван службе, били у одори или грађанској одећи. Дужни су ради усавршавања полазити школу и вежбе, те не дати повода свађама, и непослушности заповедима старешинства.

Резервни члан није дужан вршити службу ни икакав рад у чети, осим када то крајња нужда затражи.

2) Помажући чланови дужни су плаћати годишњу чланарину коју скупштина за односну годину одреди.

3) Почасни чланови не плаћају чети никаквих чланских приноса, те немају никаквих дужности.

§ 15.

Извршујући чланови имају активно и пасивно, а помажући и почасни, саветујуће право гласа.

Помажући чланови могу бити изабрани у управни одбор само за административну службу.

Извршујући чланови могу захтевати сазив изванредне скупштине, са ознаком разлога. Тај захтев има да потлише половина извршујућег чланства.

§ 16

Чланство престаје

- 1) иступом и
- 2) искључењем.

Члан иступа из чете писменом пријавом управном одбору.

Управни одбор искључује чланове:

- а) ако су се теже огрешили о законске, савезне и остале прописе који се односе на ватрогаштво;
- б) ако су радили против интереса чета и шкодили њином угледу;
- в) ако раде против државних интереса.

Искључени члан може се жалити у року од 14 дана скупштини преко управног одбора. Ако искључени члан не уложи у горњем року жалбу управном одбору, сматра се да је престао бити чланом даном закључка о искључењу. Иначе остаје и даље чланом чете ин суспензо до решења његове жалбе на скупштини. За то време дотични члан нема никаквих права и дужности у чети. Уважи ли скупштина жалбу, враћају се дотичном члану сва права.

§ 17

Добровољном ватрогашном четом управља: скупштина, управни одбор, заповедништво и надзорни одбор.

§ 18

Скупштине су редовне и изванредне. Редовне скупштине одржавају се сваке године у месецу јануару, а изванредне закључком управног одбора, писменим захтевом надзорног одбора односно када то са знаком предмета захтева половина извршујућих чланова. Изванредна скупштина сазива се у року од 14 дана од дана стављеног захтева.

Скупштине се сазивају огласом у службеном савезном листу и писменим позивом упућеним на чланове чете који се има уручити у најкраћем року од 8, а у најдужем од 14 дана пре одржања скупштине, са ознаком дневног реда.

Скупштина је способна доносити закључке ако је присутна половина извршујућих чланова, рачунајући овамо чланове управног и надзорног одбора. За закључак о престанку чете потребно је да у скупштини буде присутно, осим чланова управног и надзорног одбора, две трећине извршујућих чланова. Не приступи ли скупштини довољан број чланова, одржаће се друга скупштина са истим дневним редом и на истом месту један сат касније, која је способна доносити закључке без обзира на број присутних чланова.

Сви закључци стварају се апсолутном већином гласова.

За случај да су гласови једнако подељени, прошао је онај предлог за кога је гласао претседник.

§ 19

Скупштина чете:

- 1) бира управни и надзорни одбор;
- 2) разматра извештај управног одбора о раду у прошлој години и прима на знање извештај надзорног одбора;
- 3) предаје писмене похвале ватрогашцима на предлог заповедништва;
- 4) прихваћа прорачун за следећу годину;
- 5) одлучује о употреби друштвене имовине;
- 6) именује почасне чланове на предлог управног одбора;
- 7) решава о предлозима управног одбора;
- 8) решава о предлозима чланова ако су поднесени писменим путем управном одбору три дана пре одржања скупштине;
- 9) одлучује о престанку чете;
- 10) решава жалбе искључених чланова;
- 11) бира двојицу преставника за жупску скупштину.

Избор чланова управног и надзорног одбора обавља се тајним гласањем а изабраним се сматра онај који имаде највише гласова. Ако су гласови једнако подељени одлучује коцка. Избор се може вршити и акламацијом.

Записник скупштине потписује претседник и тајник који води скупштински записник, те двојица по скупштини одређених чланова као овериоци.

§ 20

Управни одбор састоји се из: претседника, свих чланова заповедништва, тајника, благајника, претставника војске и морнарице (ако у седишту доброточне ватрогасне чете постоји гарнизон) претставника управне власти (ако је чета у седишту среза или среске испоставе) и претставника општине.

§ 21

Чланове управног одбора из редова ватрогасаца бира скупштина између извршујућих чланова, док претседника, тајника и благајника може бирати и између помажућих чланова; По потреби може управни одбор изабрати заменике, тајника и благајника.

Упражњено место одборника попуњава управни одбор до следеће скупштине на којој се обавља избор за упражњена места.

Управни одбор састаје се према потреби, а најмање један пут у два месеца.

§ 22

Управни одбор: руководи пословима и управља имовином чете, одлучује о свим исплатама те о наплати и отпису приноса чланове; одређује дневни ред скупштине, подноси главној скупштини своје предлоге и предлоге појединих чланова; предлаже главној скупштини прорачун за следећу годину; подноси главној скупштини годишњи извештај о раду у прошлој години; провађа закључке главне скупштине, решава извештај надзорног одбора; прима и искључује чланове; даје писмене похвале и укорје извршујућим члановима на предлог заповедништва, одлучује да се на место неспособног ватрогасног часника изврши замена са другим способнијим ватрогасцем и одређује време за одржање свих ватрогасних приредаба.

Управни одбор је способан доносити закључке ако је присутан претседатељ и најмање половина чланова одбора. Закључци се стварају већином гласова, ако су ови једнако подељени, сматра се да је прошао онај предлог за кога је гласао председатељ.

Избор се обавља тајним гласањем, а изабраним се сматра онај који има највише гласова. Ако су гласови једнако подељени, одлучује коцка.

Записник седнице потписује претседник, тајник и двојица оверовитеља.

§ 23

Заповедништво добровољне ватрогасне чете састоји се из: заповедника чете, његовог заменика, тајника, оделних вођа, чувара прибора, (спремиштара), општинског инжињера и општинског лекара.

Тајник заповедништва може бити истовремено и тајник управног одбора.

§ 24

Заповедништво се стара, да се сви службени прописи строго извршују, упућује писмене опомене ватрогасцима који занемаре своје дужности, и кад ове не користе, предлаже их управном одбору на укор односно на искључење.

Заповедништво држи своје седнице према потреби и сазива их заповедник који им претседа. Заповедника замењује његов заменик, за ваљаност закључака заповедништва треба да су у седници присутна уз претседатеља још три члана.

Закључци се стварају већином гласова, а кад су ови једнако подељени сматра се да је прошао онај предлог за кога је гласао председатељ.

Записник заповедништва води тајник, који га уз претседатеља и потписује.

§ 25

Посебна права и дужности чланова управног одбора су:

1) Претседник води административне послове чете, заступа чету пред властима и трећим особама сазива редовне и изванредне скупштине и седнице управног одбора те им претседа, потписује са тајником све списе у управним, а са благајником у благајничким пословима чете, те наређује исплате.

2) Заповедник је на челу чете у техничком погледу.

Он замењује претседника у свима његовим правима и дужностима кад је овај запречен или кад се место претседника током године упрзни. Заповеда четом на гаришту, вежбалишту и код свих наступа. Одређује време за све вежбе, страже и приправе, те води бројно стање чете, на гаришту одлучује да се постигне јединство у рату.

3) Подзаповедник замењује запреченог заповедника. Увежбава са одељним часницима чланство. Држи заједничку школу са свим чланством, води попис извентара и надзире чувара прибора. Након пожара или вежбе води надзор да се гасила, прибор и опрема у исправном стању допреме у спремниште. Почињене штете на гасилима дужан је одмах пријавити заповедништву.

4) Тајник обавља све писмене послове и води статистику чете. Води записник на седницама управног одбора и заповедништва, те на скупштинама потписује уз претседника или његовог заменика све писмене акте. Саставља годишњи извештај за редовну скупштину о раду чете. Известитељ је на скупштинама, седницама управног одбора и заповедништва. Запреченог тајника зистула у свим првима и дужностима по Одбору изабрани зменик.

5) Благајник води све благајничке послове чете под надзором управног одбора. Једини је овлаштен примати чланске приносе и остале приносе и дохотке, те издатке исплаћивати по писменом налогу претседника односно његовог заменика. Чланарину и остале тражбине друштва сабира у одређеним роковима и особно јамчи за новчану имовину. Води благајничке књиге те у свакој седници извештава управни одбор о стању благајне а на концу послове године предлаже прописне завршне рачуне. Потписује уз претседника или његовог заменика списе који се тичу благајничког пословања чете, саставља прорачун и предлаже га управном одбору.

6) Одељни вође заповедају својим одељком, дужни су са истим држати школе и вежбе, те се старају да се гасила прибор и опрема не штети. Запреченог одељног вођу замењује најстарији ројник.

7) Чувар прибора (спремништа) одговоран је за гасила. Прибор и опрему према потреби надзире главна и спредна спремништа те сигнале за пожаре. Води евиденцију о целокупној друштвеној опреми, како оној која је спремна у спремништу, тако и оној која је предана ватрогасцима на употребу.

§ 26

Чета престаје:

- 1) ако то скупштине чета закључи и
- 2) ако је власт распусти.

Скупштина која је закључила престанак чете овлашћена је у погледу преосталог иметка и прибора располагати, али само у сврху ватрогасства. Ако то није учинила или је по власти распуштена, имају се онајприје исплатити дугови чете, а преостала готовина са гасилима, прибором и опремом предати општинској управи дотичног места, која ће готовину користоносно уложити а инвентаром према његовеј сврси служити. Ако се у том месту за време од три године не устроји нова ватрогасна чета, општинска управа ће преузети иметак са свим прирастом, као инвентар те га употребити искључиво у ватрогасне сврхе

2 ИНДУСТРИЈСКА И ЗАВОДСКА ВАТРОГАСНА ЧЕТА

§ 27

Она индустријска предузећа и заводи имају ватрогасну чету, за која то одреди својим решењем Министар физичког васпитања народа у споразуму са ресорним министрима.

Бројно стање, справе и опреме одређује Кр. банска управа према специјалним особинама и величини индустријског предузећа и завода, на предлог ватрогасне заједнице дотичне бановине.

3 ЗВАНИЧНА ВАТРОГАСНА ЧЕТА

§ 28

Сва места која имаду више од 50.000 становника морају имати званичне ватрогасне чете и потрбан прибор и опрему за гашење, без обзира постоје ли у месту ватрогасне чете

осталих назива. Број службеника једне чете мора бити на сваких започетих 4.000 становника један, али не може имати мање од 15 ватрогасаца.

У свим местима од 10.000 до 50.000 становника, где постоји добровољна ватрогасна чета, а не постоји званична ватрогасна чета од најмање 15 ватрогасаца, — дужне су дотичне општине да покрај добровољне ватрогасне чете издржавају званичне ватрогасце, који се дележују добровољној ватрогасној чети и под њеним су заповедништвом.

Број оваквих званичних ватрогасаца зависи од броја становништва дотичног места и долази на сваких започетих 5.000 становника један званични ватрогасац.

4 ОБАВЕЗНА ВАТРОГАСНА ЧЕТА

§ 29

У свим градовима и варошима испод 50.000 становника, у варошима и бањама, као и у свим заокруженим насељима са најмање 2.000 становника — ако немају званичне ватрогасне чете од најмање 15 ватрогасаца или добровољне ватрогасне чете — дужне су општине одредити од својих општинских службеника заповедника и потребан број људства, који ће као ватрогасци бити стручно обучени у руковању ватрогасним справама.

У свим овим местима која имају више од 10.000 становника, обавезне ватрогасне чете морају бити устројене од најмање 15 ватрогасаца. Ове општине дужне су набавити потребне ватрогасне справе и опрему за гашење.

§ 30

Индустријском, заводском, званичном и обавезном четом управља у техничком погледу заповедништво ватрогасне чете споменутих назива, које се према потреби ватрогасне чете састоји из заповедника чете, његовог заменика, одељних вођа, затим инжињера дотичног индустријског предузећа или завода, односно општинског инжињера и општинског лекара код обавезне ватрогасне чете.

II ВАТРОГАСНА ЖУПА

§ 31

Све ватрогасне чете једног административног среза чине ватрогасну жупу под називом: „Ватрогасна жупа среза“.

Седиште жупе је у среском месту.

Чланом ватрогасне жупе је ватрогасна чета.

Два или више срезова могу организовати за себе заједничку жупу одобрењем ватрогасне заједнице. Седиште овакве жупе је у једном среском месту, а о томе одлучује жупа.

§ 32

Задатак је жупе:

- 1) да на подручју жупе организира ватрогасне чете;
- 2) да посредује између ватрогасне чете и ватрогасне заједнице;
- 3) да надзире рад ватрогасства свога подручја и води статистику;
- 4) да оспособљује ватрогасце, предузимањем вежби, течајева и предавања;
- 5) да потврђује управу чета;
- 6) да ставља свој прорачун и предлаже га заједници на одобрење;
- 7) да бира своју управу;
- 8) да шаље два претставника и то жупног ватрогасног надзорника и једног члана управе, на годишњу скупштину заједнице;
- 9) да одобрава прорачуне ватрогасних чета.

§ 33

Сваки члан жупе има право:

- 1) суделовати на скупштинама и састанцима и
- 2) активно и пасивно право гласа.

Ватрогасна индустријска и заводска чета, као и обавезна ватрогасна чета у местима

испод 10.000 становника, која има мање од 15 ватрогасаца, чланом је дотичне жупе само са саветујућим правом гласа.

§ 34

Дужности чланова жупе јесу:

- 1) суделовати жупским скупштинама и састанцима и
- 2) придржавати се свих на основу закона издатих уредаба и правилника, те верни и без приговора извршавати све наредбе и прописе жупе.

§ 35

Жупом управља: жупска скупштина, жупска управа и надзорни одбор.

§ 36

Жупску скупштину сачињава: управа, надзорни одбор и по два претставника сваке ватрогасне чете. Један од тих претставника је заповедник чете, односно његов заменик.

§ 37

Жупске скупштине су редовне и изванредне.

Редовне скупштине држе се сваке године у месецу фебруару, а изванредне, када то закључи управа жупе или писмено затражи барем половина чланова уз назнаку предмета, који ће се расправљати.

Изванредна скупштина сазива се у року од 4 дана од дана постављеног захтева.

Скупштине жупе сазивају се огласом у Службеном савезном листу и писменим позивом управљеним на све чланове жупе, који се достављају најмање 8 дана пре одржања уз назнаку дневног реда.

Жупска скупштина одржаће се ако је присутно, осим чланова управе и надзорног одбора, половина чланова. Не присуствује ли скупштини потребан број чланова, одржаће се друга скупштина са истим дневним редом и на истом месту један сат касније, која је способна доносити закључке о свим предметима, без обзира на број присутних.

Закључци се стварају апсолутном већином гласова. Ако су чланови једнако подељени, прошао је онај предлог за којег је гласао председатељ.

Избор се врши тајним гласањем и изабраним се сматра онај, који добије највише гласова.

Ако су гласови једнако подељени одлучује коцка.

Избор се може вршити и акламацијом.

Записник Скупштине води тајник који га уз председатеља и двојицу чланова изабраних на скупштини као оверисиоци потписују.

§ 38

Жупска скупштина:

- 1) изабира управу и надзорни одбор;
- 2) разматра и решава о раду управе у прошлој години, те о извештају надзорног одбора;
- 3) расправља прорачун за следећу годину;
- 4) решава предлоге управе и друштвених чланова, ових последњих само онда, ако су поднесени управи жупе најмање три дана пре скупштине;
- 5) решава о спајању и раздвајању жупе, те о преносу седишта жупе; и
- 6) бира двојицу претставника на скупштину заједнице.

§ 39

Управа жупе састоји се из: жупског старешине (жупски ватрогасни надзорник), његовог заменика, тајника, благајника, четири члана изабрана између претставника чета, среског санитарског референта, општинског нижињера (уколико овакав у дотичној општини постоји) претставника војске и морнарице (ако у седишту жупе постоји војнички гарнизон) и по једног претставника опште управне власти са територија жупског места, односно и за територију среза.

Жупа може по потреби изабрати помоћника, тајника и благајника.

Чланове управе, који нису из редова ватрогасаца, именују у управу жупе њихове надлежне власти.

§ 40

Управа ствара своје закључке у седницама, које сазива старешина жупе. Управа жупе се састаје према потреби но најмање једанпут у два месеца.

Старешина сазива седницу управе, ако то затражи половина жупске управе. Управа је способна доносити закључке, ако је на седници присутна половина управе. Одлучује се обичном већином гласова. При једнако подељеним гласовима прошао је онај предлог, за кога је гласао председатељ.

Избор се врши тајним гласањем а изабраним се сматра онај који добије највише гласова. Ако су гласови једнако подељени, одлучује коцка.

Позиви за седнице управе упућују се најмање осам дана пре одржања седнице.

§ 41

Делокруг управе је:

- 1) извршавати закључке жупске скупштине;
- 2) одлучивати о свима пословима ватрогасне жупе који не спадају у делокруг жупске скупштине;
- 3) закључити о сазиву жупске скупштине и установити дневни ред;
- 4) одобравати извештаје жупског надзорника о раду чета;
- 5) бирати чланове управе на — током године — упражњена места;
- 6) одобравати прорачуне подручних чета;
- 7) потврђивати управу подручних чета.

§ 42

Управу жупе бирају чланови скупштине на жупској скупштини.

Управа се бира на три године.

Избор потврђује дотична ватрогасна заједница.

§ 43

Посебна права и дужности чланова управе јесу:

1) Жупски старешина (жупни ватрогасни надзорник) заступа жупу пред властима и трећим особама; води административне послове жупе; сазива скупштине жупе и седнице управе, те им претседа; потписује са тајником све отправке у управним, а са благајником у благајничким пословима жупе; одређује исплате; уз помоћ заменика образује и води жупске течајеве, те даје стручна мишљења заповедницима ватрогасних чета и надлежним властима, надзире технички рад и способност добровољних, индустријских и обавезних ватрогасних чета, те ове води на жупским скуповима, уклања све недостатке настале у жупи и посредује код насталих спорова између чета међусобно, као и ових са општинама; заступа са још једним чланом жупу на скупштини заједнице.

2) Заменик жупског старешине помаже старешини у свим пословима старешинским. Замењује жупског старешину у свима правима и дужностима када је овај из било којег разлога запречен вршити своја права и дужности.

3) Тајник води све административне послове жупе по упутама старешине, води статистику жупе, спрема са старешином предлоге за седнице и скупштине, води седничке и скупштинске записнике, те потписује сва административна акта уз старешину жупе.

4) Благајник води све благајничке и рачунске послове жупе. Он једини прима све новчане приносе, чува готовину и осталу жупску имовину, те је за свој рад материјално одговоран. Уз старешину потписује све дописе и решења, која се односе на благајничко пословање жупе. Врши исплате само на писмени налог жупског старешине, подноси благајнички извештај о стању благајне жупској управи као и скупштини, те саставља прорачун за следећу годину.

§ 44

За територију града Београда, Панчева и Земуна образоваће се засебна ватрогасна жупа за ватрогасне чете дотичног територија и биће заступана преко свог претставника у Ватрогасном савезу, а под његовим непосредним надзором.

Пословање ове жупе као и права и дужности чланова прописане правилником Министар физичког васпитања народа.

III. ВАТРОГАСНА ЗАЈЕДНИЦА

§ 45

Све ватрогасне жупе једне бановине чине „Ватрогасну заједницу дотичне бановине“, у седишту бановине. Чланом ватрогасне заједнице је ватрогасна жупа, Ватрогасна заједница може бити и ван седишта бановине, ако зато постоје нарочити разлози. О томе одлучује на предлог Савеза Министар физичког васпитања народа.

§ 46

Задатак је ватрогасне заједнице:

- 1) да спроводи закључке Ватрогасног савеза у погледу јединственог организовања ватрогасне службе, а на основу ватрогасних упута и прописа издатих са стране Ватрогасног савеза;
- 2) да спроводи одлуке Савеза у погледу развијања и неговања витештва путем националног, моралног и телесног васпитања;
- 3) да надзире рад ватрогасних жупа, а преко ових и рад ватрогасних чета;
- 4) да ставља предлоге Кр. банској управи о раздеоби оног дела ватрогасног фонда који се додељује ватрогасним жупама и четама дотичне бановине;
- 5) да одржаје скупштине заједнице и бира управу;
- 6) да изабере претставнике ватрогасне заједнице у управу Ватрогасног савеза Краљевине Југославије;
- 7) да одобрава управу ватрогасних жупа;
- 8) да саставља свој прорачун и предлаже га Савезу на одобравање, те да одобрава прорачуне жупа;
- 9) да помаже државне и самоуправне власти у питањима, која се односе на организацију ватрогасне службе;
- 10) да води статистику о ватрогасству дотичне бановине; и
- 11) да надзире и руководи течајеве заједнице и жупа (за образовање ватрогасних часника).

§ 47

Сваки члан заједнице има право:

- 1) суделовати по својим претставницима на скупштинама и у састанцима Заједнице и
- 2) активно и пасивно право гласа.

§ 48

Дужности чланова заједнице јесу:

- 1) суделовати скупштинама и састанцима заједнице и
- 2) придржавати се свих, на основу законског овлаштења издатих прописа и упута, те одредаба заједнице.

§ 49

Ватрогасном заједницом управља: скупштина, средишњи одбор, старешинство и надзорни одбор.

§ 50

Скупштину заједнице сачињавају: средишњи одбор, надзорни одбор, и по два претставника сваке ватрогасне жупе дотичне бановине. Један од претставника је жупски старешина, (жупски ватрогасни надзорник) или његов заменик.

§ 51

Скупштине заједнице су редовне и изванредне. Редовне скупштине држе се сваке године у месецу марту, а изванредне када то закључи средишњи одбор или писмено затражи половина чланова уз назнаку предмета који ће се расправљати. Изванредна скупштина сазива се у року од 14 дана од дана постављеног захтева.

Скупштине заједнице сазивају се оглаом у Службеном савезном листу и писменим позивом управљеним на све чланове заједнице, те се имају доставити најмање 8 дана пре одржања уз назнаку дневног реда.

Скупштина заједнице одржаће се, ако је присутна, осим чланова средишње и надзорног одбора, половина чланова. Не присуствује ли скупштини потребан број чланова, одржаће се друга скупштина са истим дневним редом и на истом месту један сат касније, која је способна стварати закључке о свим предметима без обзира на број присутних.

Закључци се стварају апсолутном већином гласова. Ако су гласови једнако подељени прошао је онај предлог, за којег је гласао председатељ.

Избор се врши тајним гласањем а изабраним се сматра онај који добије највише гласова.

Ако су гласови једнако подељени одлучује коцка.

Избор се може вршити и акламацијом.

Записник скупштине води секретар, који га уз председатеља и двојицу чланова изабраних на скупштини као овериоци потписују.

§ 52

Скупштина заједнице:

- 1) бира средишњи и надзорни одбор;
- 2) бира претставнике Заједнице у управи Ватрогасног савеза;
- 3) разматра и решава о раду средишњег одбора и старешинства у прошлој години, те о извештају надзорног одбора;
- 4) расправља прорачун за следећу годину;
- 5) решава предлоге средишњег одбора и чланова Заједнице, ових последњих само онда, ако су поднешени старешинству најмање три дана пре скупштине;
- 6) одређује о висини чланарине за следећу годину;
- 7) оснива потребне отсеке.

§ 53

Средишњи одбор ватрогасне заједнице је извршни и репрезентациони орган Ватрогасне заједнице. Седиште му је у седишту Ватрогасне заједнице.

Средишњи одбор састоји се од: два потстарешине, секретара, ватрогасног инспектора, а према потреби и његовог помоћника, благајника, осам чланова изабраних на скупштини, претставника војске и морнарице, претставника Краљевске банске управе.

Чланове средишњег одбора Ватрогасне заједнице из редова ватрогасних организација осим ватрогасног инспектора а према потреби и његовог помоћника, бира скупштина Заједнице, дочим ватрогасног инспектора (и његовог помоћника) бира и поставља средишњи одбор. Ови чланови бирају се за време од три године.

Служба ватрогасног инспектора а према потреби и његовог помоћника је стална са месечном платом, коју одређује свака ватрогасна Заједница према својим материјалним средствима.

Претставника војске и морнарице именује надлежна армиска команда, а претставника Кр. банске управе именује бан.

Сви чланови средишњег одбора имају одлучујуће право гласа осим ватрогасног инспектора (и његовог помоћника) који имаде само саветујуће право гласа.

§ 54

Делокруг средишњег одбора је:

- 1) извршавати закључке скупштине заједнице,
- 2) управљати имовином ватрогасне заједнице,
- 3) постављати потребно особље (инспектора, његовог помоћника, помоћног секретара ит.д.), те им одређивати плате и остале принадлежности;
- 4) састављати прорачун за следећу годину те га предлагати скупштини на одобрење;
- 5) давати стручна мишљења властима и ватрогасним организацијама;
- 6) подносити извештај Ватрогасној заједници;
- 7) стављати предлог Кр. банској управи о расподели оног дела ватрогасног фонда који се односи на ватрогасне жупе и ватрогасне чете;
- 8) расправљати о предлозима и притужбама жупа и чета, те стављати предлоге ватрогасном савезу у колико се односе на ватрогасство уопште;
- 9) одређивати место и време скупштини;
- 10) одобравати прорачуне ватрогасних жупа;
- 11) потврђивати управе ватрогасних жупа;
- 12) бирати у одбору на упражњена места друга лица до следеће скупштине;
- 13) разматрати извештаје ватрогасног инспектора о стању ватрогасства у техничком погледу;
- 14) давати видна признања заслужним ватрогасцима.

§ 55

Средишњи одбор ствара своје закључке у седницама, које сазива старешина заједнице. Средишњи одбор састаје се према потреби, а најмање једанпут у два месеца. Старешина заједнице сазива средишни одбор у седнице, ако то затражи половина одбора.

Средишњи одбор способан је стварати закључке, ако је присутна половина чланова одбора. Одлучује се обично већином гласова. При једнако подељеним гласовима, прошао је онај предлог за кога је гласао председатељ.

Позив за седницу упуњује се најмање 10 дана пре њена одржања.

Избор се обавља тајним гласањем, а изабраним се сматра онај, који добије највише гласова. Ако су гласови једнако подељени одлучује коцка.

§ 56

Старешинство се састоји од: старешине, обију потстарешина, секретара, благајника, ватрогасног инспектора (и његовог помоћника).

Старешинство Ватрогасне заједнице прима и решава све дописе и свршава све редовне послове у смислу закључака скупштине и средишњег одбора. За свој рад старешинство је одговорно средишњем одбору.

Старешинство води статистику ватрогасства своје бановине. Располаже до износа од 10.000 динара. Старешинство се састаје према потреби на позив старешине а способно је стварати закључке ако су присутна тројица чланова.

Закључци се стварају обично већином гласова. Кад су гласови једнако подељени прошао је онај предлог за који је гласао председатељ. Ако је старешина одсутан, замењује га подстарешина по реду избора.

§ 57

Посебна права и дужности чланова Средишњег одбора:

- 1) старешина Заједнице води административне послове заједнице; заступа Заједницу пред властима и трећим особама; сазива скупштине, седнице средишњег одбора и старешинства те им претседава; надзире рад секретара, благајника и осталих функционера; дозначаје исплату свих издатака и потписује уз секретара све административне, а уз благајника све благајничке отправке. Старешина заједнице овлашћен је чинити исплате до 1.000 динара.
- 2) Потстарешине замењују старешину у свим правима и дужностима, ако је овај одсутан или ма којим начином запречен у извршавању дужности, и то редом избора.
- 3) Секретар је извештачељ у скупштинама и седницама средишњег одбора и старешинства. Саставља све списе заједнице, записнике скупштине, средишњег одбора и старешинства.

ства, те их уз председатеља потписује. Обавља све отправке заједнице и чува архиву заједнице.

По потреби може се доделити секретару помоћник, који замењује секретара кад је овај запречен.

4) Благајник врши све благајничке послове Заједнице под надзором старешинства. Једини је овлашћен руковати новчаном имовином. Врши издатке по писменом налогу старешине. Извештава у скупштини, средишњем одбору и старешинству о имовном стању Заједнице.

По потреби може се доделити благајнику помоћник којег замењује кад је овај запречен.

5) Ватрогасни инспектор води и надзире техничку службу ватрогаства те је дужан најмање једанпут годишње особно прегледати рад ватрогасних жупа, а према потреби и чета. Од овог надзора изузимају се све значајне ватрогасне чете. Надзире и оцењује рад и способност жупских ватрогасних надзорника, образује и руководи течајеве ватрогасних заједница, а према потреби и жупа, подноси извештај о техничком раду у бановини као и стање ватрогаства и успех течајева старешинства, средишњем одбору и скупштини. Сматра се чиновником Заједнице, па му припада само саветујуће право гласа, како у старешинству тако и у средишњем одбору и скупштини.

6) Помоћник ватрогасног инспектора помаже овог у његовим [дужностима, а замењује га у свим правима и дужностима када је овај запречен.

IV ВАТРОГАСНИ САВЕЗ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

§ 58

Ватрогасни савез Краљевине Југославије је врховни претставник и сва сваких ватрогасних организација у земљи, које су њему непосредно и преко ватрогасних заједница и жупа, у свим питањима која произилазе из § 59 и 60 овог закона потчињене.

Седиште му је Београд.

§ 59

У задатке Ватрогасног савеза спада:

- 1) да покреће и разматра општа питања ватрогасне организације у Краљевини Југославији;
- 2) да подиже, организује и јединствено уређује целокупну ватрогасну службу, и издаје ватрогасне упуте и прописе у погледу стручног образовања и јединственог пословања свих потчињених организација;
- 3) да одређује норме и типове гасила, прибора и опреме;
- 4) да извршује наредбе Министарства физичког васпитања народа а преко овога и осталих Министарстава уколико се односе на ватрогаство, те да ставља предлоге и даје стручна мишљења дотичним Министарствима;
- 5) да врши пропаганду путем званичног листа, књига, брошура и сл.;
- 6) да се брине о развијању и неговању витештва и самопрегора путем националног, моралног и телесног васпитања чланова;
- 7) да саставља годишњи прорачун и предлаже га Министарству физичког васпитања народа на одобрење;
- 8) да разматра и одобрава прорачуне Ватрогасних заједница и Ватрогасне жупе за Београд—Панчево—Земун;
- 9) да одобрава управе Ватрогасних заједница и ватрогасне жупе за Београд—Панчево—Земун.

§ 60

Своју сврху постизава:

- 1) надзирањем ватрогасних Заједница и сарадњом са њима,
- 2) потпомагањем државних и самоуправних власти у питањима, која се односе на организацију ватрогасне службе;
- 3) вођењем статистике целокупног ватрогаства; и
- 4) настојањем око осигурања ватрогасаца за случај незгоде, болести, крајње неспособности, старости и смрти.

§ 61
Ватрогасним савезом Краљевине Југославије управља:

Савезна управа,
Савезно старешинство.

§ 62

Савезна управа састављена јз:

- 1) од претставника ватрогасних заједница према броју извршујућих чланова свих ватрогасних чега дотичне заједнице, рачунајући на сваких започетих 10.000 чланова по једног претставника;
- 2) од једног претставника ватрогасне жупе за Београд—Панчево—Земун;
- 3) од по једног претставника Министарства унутрашњих послова, војске и морнарице и физичког васпитања народа;
- 4) од једног претставника Инспекције земаљске одбране Министарства војске и морнарице;
- 5) од једног претставника Савеза градова Краљевине Југославије;
- 6) од једног претставника Савеза општина Краљевине Југославије;
- 7) од главног уредника службеног савезног листа.

§ 63

Чланове управе Ватрогасног савеза из редова ватрогасаца изабиру ватрогасне заједнице и ватрогасна жупа за Београд, Панчево и Земун, на време од пет година. Избор потврђује Министар физичког васпитања народа. Отклони ли Министар избор ове управе, имају се предлагати друга лица. Отклони ли Министар поново предложена лица, његово је право именовати претставнике ватрогасних заједница у Савезну управу.

§ 64

Делокруг Савезне управе јесте:

- 1) да одређује смернице рада за сва ватрогасна питања у земљи, те да издаје у ту сврху Савезне прописе и упуте;
- 2) да у интересу јединственог организовања ватрогаства одређује норме и типове у погледу гасила, прибора и опреме;
- 3) да настоји око отварања школе и течајева за јединствено образовање ватрогасних часника;
- 4) да прописује јединствену команду, униформу, одличја и признања;
- 5) да настоји око јединственог осигурања ватрогасаца и регулисања свих стручних и административних чиновника целокупне ватрогасне организације;
- 6) да поставља врховног инспектора, главног уредника званичног савезног листа, помоћника главног секретара и друге потребне чиновнике, те им одређује плату;
- 7) да одређује накнаду путних трошкова за сва путовања чланова Савезне управе-старешинства и чиновника Савеза;
- 8) да бира савезно старешинство.

Савезно старешинство састоји се од:

Старешине Савеза, обојице подстарешина, генералног секретара, благајника, врховног инспектора ватрогасне службе, главног уредника званичног ватрогасног листа, преставника Министарства физичког васпитања народа и преставника Инспекције земаљске одбране Министарства војске и морнарице.

§ 66

Старешинство ватрогасног савеза Краљевине Југославије је извршни орган Савеза, обавља све редовне послове Савеза у смислу закључака Савезне управе, води статистику ватрогасива за целу земљу, намешта помоћно особље те му установљује принадлежности, решава преглоге Заједница, разматра извештаје врховног ватрогасног инспектора о стању ватрогаства у земљи, одобрава Управе Заједница као и прорачуне истих, те Ватрогасне

жупе за Београд—Панчево—Земун, саставља прорачун Савеза, даје стручна мишљења, даје директиве у погледу уређивања званичног листа, оцењује и препоручује стручне књиге и брошуре, брине се за развијање и неговање витештва и самопрегора путем националног и телесног васпитања ватрогасаца, и саслушава предлоге и мишљења Техничког савеза, те их упућује Савезној управи на решавање.

§ 67

Савезна управа састаје се по потреби, а најмање четири пута годишње. Савезну управу сазива старшина писменим позивом, који се има доставити најмање 20 дана пре одржања са назнаком дневног реда. У хитним случајевима може се сазвати Савезна управа и у краћем року. Седницу Савезне управе дужан је сазвати старшина ако то затражи половина чланова Савезне управе.

Савезна управа способна је стварати закључке ако је присутна у седници половина свих чланова Савезне управе. Седницама Савезне управе претседава старшина, а закључци се стварају већином присутних гласова. Ако су гласови једнако подељени, прошао је онај предлог за кога је гласао председатељ.

Избор се врши тајним гласањем или акламацијом.

Ако су приликом тајног гласања гласови једнако подељени, одлучује коцка.

Записник Савезне управе води секретар, којег уз старшину те двојице чланова као овериоца потписује.

§ 68

Седнице старешинства одржавају се по потреби а најмање једанпут сваког месеца. Седнице старешинства сазива старшина писменим позивом кога ваља најмање 8 дана пре доставити члановима. У веома хитним случајевима може старешинство позвати седницу и у краћем року. Седницу старешинства дужан је старшина сазвати ако то затражи најмање половина свих чланова.

Старешинство је способно стварати закључке ако уз председатеља присуствују још 4 члана. Старешинству претседа савезни старшина, а закључци се стварају већином гласова присутних чланова. Ако су гласови једнако подељени, прошао је предлог за којег је гласао председатељ. Записник старешинства води секретар, којег уз председатеља и двојице чланова као овериоца потписују.

§ 69

Посебна права и дужности чланова Савезног старешинства:

- 1) Савезни старшина води административне послове Савеза. Он заступа Савез пред властима и трећим особама, сазива управу и старешинство Савеза те им претседа. Надзире рад секретара, благајника и осталих функционера Савеза. Дозначује испате свих издатака, потписује уз секретара све административне, а уз благајника све благајничке отправке;
- 2) Савезни подстарешине замењују старшину кад је овај отсутан по реду избора;
- 3) Главни секретар јесте шеф савезне канцеларије, отправља све послове Савеза, извештељем је у Савезној управи и старешинству, саставља записнике управе из старешинства где чува архиву Савеза. Генералном секретару додељује се као помоћник секретар који га замењује само у административним пословима, те је као такав замеником шефа савезне канцеларије.

Помоћник генералног секретара је стални чиновник Ватрогасног савеза.

4) Благајник врши све благајничке послове старешинства под надзором старешинства, Једини је овлашћен руковати новчаном имовином. Врши издатке по писменом налогу старешине. Извештава Савезну управу и старешинство о имовном стању Савеза. По потреби може се благајнику доделити помоћник који га замењује када је овај запречен.

5) Врховни ватрогасни инспектор је врховни шеф техничке службе ватрогасаца крљевине Југославије. Он спроводи све закључке Савезне управе и старешинства односеће се на техничку службу. Саставља предлоге у погледу јединствене организације и уређења ватрогасне службе, и јединствене изобразбе часника, те у погледу одређивања норми и типова гасила, прибора и опреме, те их предлаже на разматрање Техничком савету а овај старешин-

ству, које подноси Савезној управи на решавање. Надзире и оцењује рад ватрогасних инспектора, Заједница жупског надзорника за Београд-Панчево-Земун, те заповедника свих званичних ватрогасних чета. Подноси извештај о стању ватрогасства у земљи старешинству и Савезној управи.

Стално је намештен чиновник Савеза, те је у административном погледу подчињен старешини савеза и генералном секретару.

б) Главни уредник службеног Савезног листа је чиновник савеза, а дужност му је да лист уређује према интенцијама Савезне управе. Саставља прорачун службеног Савезног листа и предлаже га старешинству.

§ 70

Технички савет Савеза састављен је од свију ватрогасних инспектора заједница и надзорника жупе Београд-Панчево-Земун, врховног ватрогасног инспектора, претставника Министарства физичког васпитања народа, те претставника Инспекције земаљске одбране Министарства војске и морнарице.

Технички савет састаје се према потреби на позив врховног ватрогасног инспектора, који му и претседа, а расправља сва стручна ватрогасна питања. Закључци Техничког савета сматрају се предлозима старешинству односно Савезној управи.

Закључци се стварају обичном већином присутних, а евентуална одвојена мишљења имају се уз створене закључке достављати старешинству.

V. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

§ 71

Код сваке ватрогасне чете, ватрогасне жупе и ватрогасне заједнице постоји одбор од 5 лица из редова ватрогасаца дотичне јединице изабраних на скупштини на време на које је изабрана и управа односне установе.

Члан надзорног одбора не може бити истовремено и чланом управе те заједнице.

Надзорни одбор бира из своје средине председника и деловођу. Претседник сазива седнице надзорног одбора и претседа им, а деловођа води записник.

Надзорни одбор може у свако доба прегледати благајничке књиге и списе, благајну и имовинско стање своје установе, но мора то чинити најмање једанпут сваке године пре одржања скупштине,

Ако се за време периоде упразни место у надзорном одбору допуњује га избором управни одбор чете, управа жупе, те средишњи одбор Заједнице између ватрогасаца на време док траје мандат надзорном одбору.

Надзорни одбор ствара закључке обичном већином присутних гласова, а у случају да су гласови једнако подељени, прошао је онај предлог за кога је гласао претседник.

Надзорни одбор способан је стварати закључке ако ссим председника присуствују седници још најмање два члана.

Надзорни одбор подноси извештај о раду и налазу управном одбору код чете, управи жупе, те средишњем одбору код Заједнице односно скупштини своје установе.

Опазили надзорни одбор крупне мањкавости у раду управних органа, има затражити сазив изванредне скупштине дотичне установе.

§ 72

Часником у било којој ватрогасној јединици може бити изабран онај, који је положио стручни испит за часника у смислу прописа изданих у Савезној управи.

§ 73

У случају пожара државних и приватних шума, индустријских и рударских предузећа, пожара на саобраћајним артеријама; катастрофалних пожара у насељима, као и за случај других већих катастрофалних догађаја (земљотреса, експлозије у рудницима, поплава, епидемија и ендемија и т.д.) све околне ватрогасне чете обавезне су пружити своју помоћ у најкраћем времену на позив управне власти.

§ 74

Ватрогасне организације и чете свих назива, како у својој служби за време редовног стања, — тако и у извођењу свих припремних мера, за случај примене чл. 1 Закона о земаљској одбрани, — имају се строго придржавати свих упута издатих са стране Министарства војске и морнарице (Инспекција земаљске одбране). Ове упуге примаће ватрогасне организације преко Ватрогасног Савеза Краљевине Југославије.

§ 75

Ватрогасна организација која је овлаштена да одобрава изабрану управу ниже ватрогасне јединице, може отклонити и изменити из оправданих разлога појединог функционера или разрешити и читаву управу дужности. Ватрогасна јединица којој је отклоњен или смењен који функционер дужна је управу поунити на начин предвиђен овим законом другим лицем. Буде ли и то лице отклоњено, именоване та надзорна јединица лица на упражњено место. Буде ли читава управа разрешена дужности именоване се по истој надзорној јединици привремена управа, која ће отправљати само најхитније и неодгодиве послове и у законском року сазвати изванредну скупштину у сврху избора сталне управе.

Б. МАТЕРИЈАЛНА СРЕТСТВА

§ 76

Материјалне издатке за издржавање — ватрогасних организација сносиће:

- 1) сва домаћа и инострана осигуравајућа друштва и удружења против пожара према § 77 овог закона,
- 2) приватна индустријска предузећа и заводи,
- 3) Министарство физичког васпитања народа,
- 4) сва Министарства у чијој су надлежности образоване ватрогасне чете,
- 5) све општине у којима постоје или се по новом закону имају образовати ватрогасне чете,
- 6) ватрогасне организације из доприноса својих чланова, дарова, легата, прихода од приредби и сл,

§ 77

Сва осигуравајућа друштва (деоничка и узајамна) и удружења против пожара, као и уопште свака трговачка радња која се бави осигуравањем против пожара, плаћаће 3% од премија наплаћених за осигурање против пожара објеката (покретних и непокретних ствари) који леже на територији Краљевине Југославије.

Ове наплате вршиће банске управе, а за Београд—Панчево—Земун Управа града Београда.

Ближе одредбе о пропису и наплати доприноса у Ватрогасни фонд, о надзору над наплатом те о руковању са ватрогасним фондом прописане Уредбом Министарства физичког васпитања народа.

§ 78

Из доприноса осигуравајућих друштава и удружења против пожара образоваће се у свакој бановини „ватрогасни фонд“ дотичне бановине, а код управе града Београда „ватрогасни фонд за Београд—Панчево—Земун“.

§ 79

Из бановинских ватрогасних фондова додељује се:

- 1) 10% Ватрогасном савезу Краљевине Југославије,
- 2) 20% ватрогасној заједници дотичне бановине,
- 3) 10% ватрогасним жупама дотичне бановине, и
- 4) 60% ватрогасним четама дотичне бановине.

§ 80

Из ватрогасног фонда за Београд—Панчево—Земун додељује се:

20% ватрогасном савезу Краљевине Југославије,

10% ватрогасној жупи за Београд—Панчево—Земун и

70% остаје за ватрогасне чете са територија Београда, Панчева и Земуна.

§ 81

Додељене суме из ватрогасних фондова и ватрогасног фонда за Београд, Панчево, Земун, ватрогасном савезу Краљевине Југославије намењене су:

1) за покриће свих расхода, изазватих потребом издржавања Ватрогасног савеза и свих трошкова у вези са организацијом и усавршавањем ватрогаства уопште;

2) за отварање и издржавање ватрогасне школе и течајева;

3) за хонорисање, штампање и растурање потребних техничких ватрогасних упута, правилника, пословника и других упута који имају сарху ширења у народу здравих појмова о ватрогаству, о ватрогасним захтевима грађевинарства, о превентивним сретствима за гашење почетног пожара, као и о начину управљања са њима, правилној употреби огревних и штедњачких прибора и т.д.

§ 82

Додељене суме ватрогасној заједници намењене су:

1) за покриће свих расхода изазватих потребом издржавања ватрогасне заједнице и свих трошкова у вези са организацијом и усавршавањем ватрогаства дотичне бановине, и

2) за отварање и издржавање ватрогасних течајева заједници.

§ 83

Додељене суме ватрогасним жупама намењене су:

1) за покриће свих расхода изазватих потребом издржавања ватрогасних жула и свих трошкова у вези са организацијом и усавршавањем ватрогаства дотичне жупе, и

2) за издржавање жупских ватрогасних течајева.

§ 84

Додељене суме ватрогасним четама намењене су:

1) за набавку и поправку ватрогасних справа, прибора и опреме,

2) за опремање способних ватрогасаца и ватрогасне течајеве и

3) за све редовне расходе предвиђене одобреним прорачуном.

§ 85

Приватна индустријска предузећа и заводи дужна су о своме трошку издржавати ватрогасне чете и набавити одређени прибор за гашење, у смислу § 27 овог Закона.

§ 86

Министарство физичког васпитања народа уносиће сваке године у буџет потребне суме за ватрогасну организацију Краљевине Југославије.

§ 87

Министарства која имају своја индустријска и рударска предузећа, саобраћајне и сл. установе, дужна су организирати и уздржавати ватрогасне чете, те их снабдевати најпогоднијим ватрогасним прибором.

§ 88

Општине које су до сада убирале ватрогасне прирезе, убираће ове и надаље а имају се употребити искључиво за ватрогасне сврхе.

Оне општине које су по § 28 и 29 овог Закона обавезне устројити ватрогасне чете и набавити потребан прибор и опрему за гашење, као и општине у којима постоје добро-

вољне ватрогасне чете, дужне су у ту сврху према својим могућностима ставити на располагање материјална средства, за постепено набављање ватрогасног прибора и опреме за гашење, у интересу обезбеђења од пожара.

Ц. ПРЕЛАЗНА И ЗАВРШНА НАРЕЂЕЊА.

§ 89

Све до сада постојеће добровољне, званичне, индустријске и заводске чете, друштва и пожарне дружине, ватрогасне жупе, ватрогасне заједнице и савези, имају се саобразити овом закону у року од 3 месеца по ступању на снагу истога, и врше своју дужност са садањом управом, до избора нове управе.

§ 90

Министар физичког васпитања народа именоване прву управу ватрогасног савеза Краљевине Југославије, којој је поред редовног пословања дужност у року од три месеца по ступању на снагу овог закона:

1) да спроведе целокупну организацију ватрогаства у смислу овог закона код свих до сада постојећих ватрогасних организација;

2) да одреди време када ће се одржати скупштине добровољних ватрогасних чета, ватрогасних жупа и заједница ради избора управа према установама овог закона;

3) да изврши уједињење Банатско-ватрогасног савеза у Панчеву и савеза добровољних ватрогасних друштава за Бачку и Барању у Сомбору, у једну ватрогасну заједницу Дунавске бановине;

4) да посредује при образовању ватрогасних заједница у Вардарској, Зетској, Приморској и Моравској бановини преко комесара кога ће именовати Министар физичког васпитања народа.

Комесар водиће надзор над овим ватрогасним четама у дотичним бановинама, те у одређено време сазвати претставнике ватрогасних чета и одржати скупштине, на којима ће се обавити избор управе дотичних ватрогасних заједница.

Ако из техничких или ма којих других разлога није могуће образовати ватрогасне заједнице у горњим бановинама, овлашћује се Министар физичког васпитања народа, да посебном уредбом пропише најзгоднији начин вршења надзора над ватрогасним четама, организацију ватрогаства и расподелу ватрогасних фондова у смислу овог закона.

§ 91

У бановинама, где је услед малог броја ватрогасних чета, слабе насељености и теренских прилика, немогуће устројити ватрогасне жупе, неће се ове до даљих наредба од стране ватрогасног савеза у овим бановинама ни оснивати. Чланови ватрогасне заједнице у овим бановинама јесу све ватрогасне чете дотичне бановине.

Ватрогасну чету заступа у ватрогасној заједници само један представник и то заповедник чете односно његов заменик, који има иста права и дужности према ватрогасној заједници, као старешине ватрогасних жупа у бановинама где ватрогасне жупе постоје.

Однос ватрогасне заједнице према ватрогасним четама је непосредан како у погледу надзора, потарђивања управа чета и њихових прорачуна, тако и у погледу извршивања дужности од стране ватрогасне чете према заједници.

§ 92

Ако се у појединим срезовима, у бановинама у којима нису образоване ватрогасне жупе укаже потреба образовања ватрогасних жупа, односно ако на територији једног или више срезова постоји довољан број ватрогасних чета, на предлог ватрогасне заједнице а одлуком ватрогасног савеза, образоваће се ватрогасна жупа.

Овако образована ватрогасна жупа, и поред тога што све ватрогасне чете дотичне бановине нису зачлањене у ватрогасној жупи, има сва права и дужности ватрогасне жупе одређена овим законом, са разликом, што ће претставник овакве жупе (жупски ватрогасни надзорник) имати на скупштини ватрогасне заједнице онолики број гласова, колико је ватрогасних чета зачлањено у дотичној жупи, коју он представља.

Овај изузетак важи докле док најмање половина ватрогасних чета у ватрогасној заједници не образује своје ватрогасне жупе. У том случају остале ватрогасне чете имају без обзира на удаљеност и број образовати ватрогасне жупе. Одлуку о начину образовања ватрогасних чета у ватрогасне жупе, донеће ватрогасни савез Краљевине Југославије.

§ 93

У ватрогасним заједницама у којима су делимично образоване ватрогасне жупе 10% доприноса из ватрогасног фонда додељује се ватрогасним жупама сразмерно броју ватрогасних чета зачлањених у дотичној жупи, а остатком управља Краљевска банска управа и биће употребљен за образовање нових жупа.

У ватрогасним заједницама у којима ватрогасне жупе уопште нису образоване 10% допринос из бановинских ватрогасних фондова остаје на управљању код Краљевских банских управа, а употребиће се за образовање ватрогасних жупа и подизање ватрогаства уопште на територији дотичне бановине.

§ 94

Општине, које су по овом закону обавезне образовати званичне и обавезне ватрогасне чете, дужне су након ступања на снагу истог приступити формирању чета и набавци прибора за гашење, те у року од две године потпуно организовати ватрогасне чете, како у погледу људства тако и материјала, да би безбедност од пожара била постигнута.

§ 95

Док се у земљи не инсталира потребна индустрија за израду ватрогасних справа, алата и материјала, сви они производи страног порекла ослобађају се царине по уверењима издатим од стране Министарства физичког васпитања народа.

§ 96

Овлашћује се Министар саобраћаја, да посебном уредбом пропише повластице за вожњу ватрогасаца и чланова управе свих ватрогасних организација на државним жељезницама, бродовима и осталим државним превозним средствима за слетове, конгресе, скупштине и остала путовања по пословима ватрогасне организације.

§ 97

Све ватрогасне организације ослобађају се од поштанских такса, за обична и препоручена писма, дописнице, поштанске улатнице, чековне уплате и тисковне те обичне и вредносне пакете, како у међусобном саобраћају тако и у саобраћају са државним и самоуправним властима, надлештвима и установама, а да чековне рачуне са свима властима рачуна Поштанска штедионица.

§ 98

Стање свих досада постојећих ватрогасних фондова из доприноса од осигуравајућих друштава, мировинских фондова и свих осталих ватрогасних фондова и задужбина у Краљевини Југославији, имају се у року од три месеца по ступању на снагу овог закона пријавити Министарству физичког васпитања народа.

Сви ти фондови остају и даље у сопствености и руковању досадањих сопственика односно руковоаца те се имају употребити за намењене им сврхе.

Сва покретна и непокретна имовина, као и новчана средства појединих ватрогасних организација остају у сопствености дотичне организације, и употребиће се за развијање ватрогаства, и ватрогасних идеја у дотичном месту у коме се организација као сопственик налази.

§ 99

Одредбе члана 77 овог Закона неће се примењивати на осигурања, која су закључена пре ступања на снагу овог закона, за време трајања рока осигурања одређеног полицом или уговором, а уколико осигуратељни уговор није можда раније престао да важи или на ма који начин изгубио ваљаност.

Ако се од таког осигурања по сада постојећим прописима плаћа неки принос у ватрогасне сврхе, тај ће се принос и даље плаћати на начин одређен у § 77 односно према уредби која ће се издати на основу истог законског овлашћења.

§ 100

Овај закон ступа у живот и добија обавезну снагу даном обнародовања у „Службеним новинама“. Тим даном престају да важе сви досадањи прописи, који се односе на материју регулисану овим законом, изузевши прописе о плаћању приноса у ватрогасне сврхе, који ће прописи и даље важити за поједине слушајеве, како је то одређено у § 99 овог закона.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ О ПОТРЕБИ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ ВАТРОГАСТВА

Статистика пожарних штета у послератно време показује сталан пораст. Не прође ни један дан, а да не прочитамо у дневним листовима о мањим и већим пожарима, који повлаче за собом огромне жртве не само појединачно него читавих породица, а кадкада и целог становништва дотичног насеља.

У прошлој години забележено је у самом граду Загребу 200 већих пожара, где би материјална штета била огромна, да нису на време интервенисали одлични и добро опремљени ватрогасци. Само у један дан, наш један дневни лист забележио је три велика шумска пожара и то код Дубровника, Мркоњић града и Бања-Луке где је изгорело око 5000 квадратних километара шуме. Недавно је у Словенији код Кочевја настао катастрофалан пожар где је изгорело 20 кућа са свима господарским зградама. Исто тако код Чаковца изгорело је око 40 господарских имања чија је штета процењена око пола милиона динара. Осим ових са наше стране ногираних већих пожара нема дана, а да нарочито у летње доба не читамо да је пожар начинио велике материјалне штете како у објектима, тако у шумама и сеоским љетинама, а свакако да је огроман број оних, које новине нису забележиле.

Покривање ових штета осигурањем проводи се донекле по градовима код становништва економски јачег, док код осталог и сеоског становништва, услед слабог економског стања и природног конзерватизма, покривање тих штета посвема отпада.

Уз штете појединачно долазе у обзир и штете проузрочене пожаром у индустријским, рударским и шумским предузећима, која и покрај тога што су покривене осигурањем, проузрокују беду многим радничким породицама, јер дотично предузеће престаје бити за неко време или за увек активно.

По мишљењу ватрогасних организација у нашој Краљевини, пожарне штете износе близу 2 милијарде динара, а према подацима државног статистичког уреда у Немачкој, износе пожарне штете на европском континенту око 165 милијарди годишње, што би према омјеру величине земљишта и насељености отпало на сваког нашег становника око 400 динара.

То су штете које су се могле изразити у новчаној вредности изгорелог материјала, међутим долазе и друге штете, чија се вредност не може израчунати у новцу, а то су људски животи, старине, уметне и историјске вредности.

Осим ових, да их назовемо директних штета, долазе и друге тзв. индиректне штете, а те се састоје у прекиду и застоју саобраћаја, трговачког и индустријског пословања, обустанове рада итд., што доноси велику материјалну штету народној привреди. Затим долазе у обзир штете од задобивених озледа приликом пожара (болести) и претрпљеног страха.

Што се тиче ових неосигураних несретника, а који обично претстављају сиромашније грађане, ти остају у већини случајева без крова над главом, и везани су за просјачки штап и црну књигу милодара.

Пожарне штете биле би много веће да све модерне државе нису настојале организовати ватрогаство, које се састоји највише од добровољаца, јер ове организације најмање коштају; од професионалаца у свима већим местима, јер је овде потребна брза и ефикасна интервенција; од индустријских ватрогасаца, које су основале поједине индустрије за заштиту својих предузећа; од обавезних ватрогасаца у крајевима где нема добровољаца, а материјалне могућности су тако слабе да је немогуће образовати професионалце; и од војничких ватрогасаца где су организовани посебни ватрогасни пукови, који су након отслуженог војног рока

стварали одличну резерву ватрогасаца. У Немачкој је ватрогаство највише раширено и броји у 22.900 ватрогасних чета 3 милиона активних, технички опремљених и стручно образованих ватрогасаца који претстављају огромну одбранбену снагу и чине 4% целокупног становништва Немачке.

Пољска има 11.000 ватрогасних чета са пола милиона активних чланова; Чехословачка је имала концем 1929 год. 8.964 организације са 350.000 активних чланова, а међу овим 1176 женских ватрогасних чета са 7856 чланица, те Самарићанских стража, мушких и женских укупно 26482 члана.

Исто тако Француска, Белгија, Аустрија и Мађарска ни мало не заостају за спомену- тим државама, али тачан резултат броја чета и чланова није нам познат.

Број добровољних ватрогасних чета (изузетак чине свега око 20 индустријских и професионалних ватрогасних чета) у нашој Краљевини износи 1565 чета са 52.697 активних чланова (овде нису узети чланови оснивачи, помагачи, почасни чланови и резерва) који су искључивши Београд, Загреб, Љубљану, Скопље, Сарајево, Нови Сад и Шабац добровољци разног цивилног звања, што сразмерно према горе наведеним државама не износи ни 1/2% (3.5%).

Према до сада прикупљеним подацима стање ватрогасаца по бановинама је следеће:

Дравска бановина има	24.253	члана	у 760	чета,
Дунавска бановина има	6.427	"	180	"
Савска бановина има	20.893	"	585	"
Врбаска бановина има	275	"	11	"
Приморска бановина има	245	"	6	"
Моравска бановина има	48	"	1	"
Дринска бановина има	86	"	18	"
Зетска бановина има	47	"	2	"
Вардарска бановина има	23	"	2	"

Овде нису узете у обзир Железничке ватрогасне чете, све професионалне ватрогасне чете, као и један део добровољних ватрогасних чета, које нису послале податке.

Из овог видимо, да је стање ватрогаства највише развијено у Дравској, Савској и Дунавској бановини, док је у осталим бановинама делимично организовано, или га, осим у седишту бановина, скоро и нема.

Између многих других разлога што је ватрогаство у појединим деловима наше Краљевине слабо развијено, најглавнији је што ми у држави немамо никаквог законског прописа о организацији ватрогаства и ватрогасне службе као што имају друге модерне државе.

Док у другим државама постоје јединствени ватрогасни Савези са својим помоћним организацијама, код нас постоје и то делимично приватни ватрогасни Савези по појединим бановинама, а оснивају се једино по Закону о удружењима, те су потпуно самостални у делокругу свога рада, и још ни данас не постоји никаква једнообразност у погледу јединственог рада, команде, униформе, организације итд.

Што свест о важности и потреби ове безусловно нужне организације, како за појединца тако и за целину, није једнако развијена у свима крајевима наше отаџбине разлог је, што је наш народ све до свога националног ослобођења живео под разним приликама и под утицајем туђинских управа, које нису, осим организација ради властитог обезбеђења и користи излазиле у сусрет.

Да је то тако доказује чињеница, што се скоро све ватрогасне организације налазе баш у тим крајевима како се из приложене статистике види.

Сви напред изнешени разлози који говоре о хитној и безусловној потреби доношења Закона о ватрогасној организацији, базирани су у стању нормалних прилика (мирнодобских) и служе као припрема за његову праву улогу и задатке за случај рата.

Будући рат ће без сваке сумње пренети тежиште ратовања са ровова на целу земљу и, поред војске увућиће у рат и целокупно становништво зараћене земље. Због тога, будући рат ће захтевати осим материјалне опреме и много јачу моралну снагу и издржљивост и то не само код бораца у рововима, него и код њихових породица код кућа. Осим тога будући ће рат захтевати потпуну обавештеност и извежбаност становништва у погледу његове само-заштите и самопомоћи од непријатељског дејства из ваздуха.

Непријатељском дејству из ваздуха биће изложена позадина аерохемијским, термитским и електронским бомбама, односно нападана помоћу гасова експлозива и ватре, те ни-

каква индивидуална заштита становништва неће бити довољна, него једино стретства која ће бити систематски проведена у смислу колективне заштите.

Обавештавање широких народних слојева јест прва и основна обранбена и заштитна мера. Потребно је да сваки грађанин буде тачно обавештен о границама и могућностима опасности, те о сретствима и начинима за личну и скупну одбрану. Обавештавање и спремање народа мора се изводити још у миру са нарочитим планом.

Како је овај рат на припреми и извођењу одбране из ваздуха врло комплициран посао, он захтева заједнички рад органа војне и грађанске управе као и приватне иницијативе односно помоћи целог народа.

Организација припремног рада у миру захтева мобилизацију свију сила и сретстава целокупног људства и материјала. У овај рад спадају најважнији основи као што је пропаганда, набавка и припрема материјалних сретстава, обука, настава итд.

Цео овај рад јест прави народни рад, и њега може извести само цео народ. Одбрана земље лежи у рукама целог народа, не искључујући ту жене и децу. Одбранити земљу може само онај народ који ће благовремено у миру бити чврсто организиран, и који ће све своје силе уложити, да се у одлучном часу снажно и сложено брани.

При извођењу плана на припреми и одбрани за случај рата, потребно је пронаћи све стручне и техничке персоналне снаге и њихову помоћ искористити.

Од свих наших приватних организација и установа ватрогасна организација је прва позвана да пружи своју помоћ како за припремно извођење одређеног плана у редовном стању тако у погледу ефикасне помоћи у ратном стању у погледу одбране непријатељског дејства из ваздуха.

Чланови ватрогасних организација су највећим делом професионалци разних мајсторских звања као што су шофери, мотористи, разни градитељи, бравари, механичари, лимари, ковачи итд., те су већ по своме звању оспособљени да рукују свима машинским справама, и као такви приступачни су обуци сваког оружја, било то ратно оружје или прибор за гашење. Кроз године су се оспособљавали руковањем са прибором и справама за гашење. Њихов је прибор огроман и претставља једну врст наоружања за случај напада из ваздуха.

Према прикупљеним подацима стање ватрогасног прибора по бановинама је следеће:

Лествје	Форме Уни-	Удбофодлнх	Колз Рззгнз	Домовн	Судвслпнпс	МДзвкз
1301	52344	0	811	351	224801	10
102	0841	321	110	24	1'105'250	1
848	1308	152	145	01	300'320	10
91	418	15	14		8'000	3
20	433		20	8	02'000	3
11	00					1
140	032		41	8	18'200	3
15	40		4	1	3'100	
3	53		5			
3100	44101	201	1202	402	5'102'111	183

види табелу на следећој страни:

БАНОВИНЕ	Број чета	Број ватрогасаца	Цеви ланене	Ручни шмркови	Мот. шмркови	Цеви гумене	Цеви сисалице	Лестве	Униформе	Хидрофори	Разна кола	Домови	Субвенције	Музике
Дравска	760	24253	171536	737	280	1260	6382	1301	25244	6	877	327	554 867	76
Дунавска	180	6427	28421	382	26	404	3000	765	9841	357	116	54	1,102.250	87
Савска	585	20893	50519	212	59	2297	2795	848	7368	125	142	67	300.350	10
Врбаска	11	275	5170	21	4	124	117	51	418	12	14		33 000	3
Приморска	6	245	6650	7	7	162	101	59	433		20	3	95 000	3
Моравска	1	48	1200	2	1	50	42	11	96		3			1
Дринска	18	486	9249	38	17	1260	369	149	635	7	47	3	78.500	3
Зетска	2	47	400	1	4	280	18	12	49		4	1	3.150	
Взрдарска	2	23	400	2	3	600	20	3	23		2			
Свега:	1565	52697	273550	1402	401	6446	12844	3199	44107	507	1225	455	2,167.117	183

Из статистичке табеле види се да у нашој Краљевини имамо не само 52.697 члачова извежбаних и дисциплинованих ватрогасаца, него и један огроман прибор и возни парк који претставља велику материјалну вредност кроз деценије набављен, и који ће донети огромну корист, када се према потреби и на одређеним местима буде употребио.

Сви народи, врше припрему одбране за случај рата из ваздуха преко својих ватрогасних организација а нарочито Немци који су на том пољу са својих 3 милиона добро опремљених ватрогасаца створили велика дела. Ватрогасци (односно ватрогасни нараштај) су способни не само за ватрогасну службу за случај рата, него врше самарићанску и дојавну службу а осим тога у тим организацијама стварају се најспособнији војници, који су у стању са свакиим оружјем од најпримитивније пушке па до најсавршенијег тенка или апарата за замагливање рукувати.

У Немачкој је створен Савез за ваздушну заштиту (луфтханза) која одржава течајеве преко ватрогасних организација о употреби и руковању са гас-маскама и сличним прибором а на челу ових организација стоје најјачи стручњаци инжењери-ватрогасци. Ови инжењери проводе наставу о припреми и одбрани за случај рата из ваздуха кроз народне основне, средње и све остале школе и течајеве као и кроз све приватне, националне, хумане, спортске и остале организације. Овој настави су чак подвргнути нудиљски течајеви као и течајеви шивења, комерцијални и сви остали. Све државне и приватне школе и сви течајеви дужни су извести у одређене часове вежбе са гас-маскама и осталим прибором, и свршити наставу из самарићанске, дојавне и друге службе потребне за одбрану земље за случај рата.

Немци преко овога Савеза за ваздушну заштиту имају одређене дане у години када се у целој земљи изводи маневар целог народа, и том приликом држе се предавања и дају упутства у случају непријатељског напада из ваздуха.

Сличне припреме изводе се у Енглеској и Северној Америци (хемијски ратни Савет). У Француској се ово највише изводи кроз војничке ватрогасне пукове (Сапер Помпије). У Пољској су обавезна законом сва удружења за извођење припремних вежби.

Како видимо сви велики народи који воде главну и одлучну реч у погледу разоружања, припремају се за одбранбени ваздушни рат. Чак и међународно друштво Црвеног Крста је примило са задовољством Вашингтонски уговор и Женевски протокол, који су свечано осудили хемијску и бактериолошку војну, али ипак сматра, да му је дужност да истражује још у миру, у сарадњи са грађанским и војним властима, сретства за заштиту и збрињавање од ратних отрова и запаљивих сретстава.

Разлози који су напред изнешени, без сваке сумње доказују потребу једног закона о ватрогасној организацији, који ће регулисати све досадање недостатке организације, пошто је у пројекту предвиђено оснивање ватрогасног савеза са седиштем у Београду, који треба да буде највиши форум за сва питања ватрогаства у земљи.

Управа и чланство данашњих ватрогасних савеза је приликом израде Закона консултовано и примиће са нарочитим задовољством доношење овог Закона, јер ће им се барем на тај начин дати сатисфакција за сав досадањи пожртвован и напоран рад. Подржављењем ватрогасних организација уследиће и разне повластице и олакшице чланству и организацијама, што ће повољно утицати на развитак идеје ватрогаства и његове потребе, а то тим више, што је до сада државна власт била потпуно индиферентна за ову организацију, која је иако по својој снази и броју заостала за сличним организацијама у другим државама, али она у нашој земљи ипак претставља једну импозитну бројку, чији су чланови трезвени, озбиљни и поштени донаћини, највећим делом привредници, који сачињавају главни гро домаће радиности у нашој земљи.

Познато је, да у ватрогасним организацијама влада одлична, чврста и војничка дисциплина, и овакав дисциплиновани ситни мали човек може у једној добро смишљеној организацији послужити како у миру тако и у рату својој отаџбини, тим више, што ће у будуће организације (под сугестијом Ватрогасног савеза) имати у првом реду циљ, да код свога старог и новог чланства буди националне осећаје.

Финансијска страна за доношење овог Закона не треба да забрињава никога, јер је самим пројектом предвиђено установљење специјалних ватрогасних фондова из доприноса осигуравајућих друштава и удружења, што је врло важно да у данашњим тешким економским приликама неће бити државни буџет непосредно оптерећен великим расходима.

Са оснивањем ватрогасних фондова иде се на корист и самим осигуравајућим дру-

штвима, јер онај проценат намењен у сврху фондова, много је мањи од ризика који осигуравајућа друштва носе када нема добро уређеног ватрогаства, а осим тога ослобађају се напада од молби које им даномице упућују ватрогасне организације у сврху припомоћи.

И ако ће се од становништва тражити извесне мање жртве, оне ће му донети много веће користи како у погледу социјалном и изродно-господарском, тако и у погледу безбедности на случај рата.

Министарство физичког васпитања народа према израђеном плану ставило је себи у задатак да преко свих подручних му установа и удружења спроведе организацију припремања чланства дотичних удружења за евентуалну одбрану земље, а зато је неопходно потребно окупљање и организовање свих народних снага, ширећи у народу културно-просветни рад, на пољу телесне културе и националне свести.

У том циљу Министарство физичког васпитања народа, у споразуму са свима ватрогасним савезима, Савезом градова и свима државним властима изрицало је Закон о организацији ватрогаства, како би макар и након петнаест година од ослобођења ова велика народна организација дошла до свога закона, који би јединствено регулисао организацију ватрогаства.

У овом закону предвиђено је да се сва ватрогасна друштва у Србији обједине у једну организацију, која ће бити под директном надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва која су већ постојала пре рата, а која нису била обједињена, морају се објединити са осталима.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

Закон предвиђа да сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа. Сва ватрогасна друштва морају имати своје организационе одборе, који ће бити под надзором Министарства физичког васпитања народа.

ПРЕДЛОГ

ЗАКОНА О ОБАВЕЗНОМ ТЕЛЕСНОМ ВАСПИТАЊУ

КРАЉЕВИНА ЈУГОСЛАВИЈА

МИНИСТАРСТВО ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА НАРОДА

ОПШТЕ ОДЕЉЕЊЕ

О. Бр. 652

21 марта 1933 год.

Београд.

ПРЕДСЕДНИШТВУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

БЕОГРАД

Част ми је у прилогу доставити „Предлог закона о обавезном телесном васпитању“, са образложењем као и Указ Његовог Величанства Краља од 19. марта 1933 г., којим сам овлаштен да могу предлог овог закона поднети Народној скупштини на решавање.

Министар

физичког васпитања народа,

Др. Ханжек, с. р.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег Министра физичког васпитања народа и по саслушању Нашег Министарског савета, а на основу члана 63 Устава Краљевине Југославије решили смо и решавамо:

Овлашћује се Наш Министар физичког васпитања народа да може поднети Народно-претставничком претставништву Краљевине Југославије на решавање предлог закона о обавезном телесном васпитању.

Наш Министар физичког васпитања народа нека изврши овај Указ.

19. марта 1933 године

Београд

Министар

физичког васпитања народа,

Др. Лавослав Ханжек с. р.

АЛЕКСАНДАР с. р.

ПРЕДЛОГ

ЗАКОНА О ОБАВЕЗНОМ ТЕЛЕСНОМ ВАСПИТАЊУ

§ 1

У циљу телесног, моралног и националног подизања омладине, уводи се обавезна настава телесног васпитања за сву мушку и женску омладину Краљевине Југославије у школама и за сву мушку омладину ван школа од довршене основне (продужне) школе до навршене 20 године.

§ 2

Обавезна настава телесног васпитања омладине изводиће се за школску омладину у свима школама државним, самоуправним, конфесионалним и приватним, изузев Универзитета и њима равним високим школама, по наставном плану и програму прописаном од појединих Министара у чију надлежност ове школе спадају а у сагласности са Министром физичког васпитања народа.

§ 3

Од обавезне наставе телесног васпитања ван школе ослобођавају се обвезници привремено или стално.

Привремено се ослобођавају: обвезници који болују од какве заразне болести, или болести код којих је телесно васпитање немогуће или за оздрављење штетно за све време док она траје; стално се ослобођавају обвезници који болују од трајних заразних болести, као и лица са трајним умним недостатцима или телесним манама услед којих би било телесно васпитање немогуће.

§ 4

Сва лица која по овом закону подлеже обавезној настави телесног васпитања, као и њихови родитељи, старатељи или послодавци, ослобођавају се свих такса за све поднеске и уверења која се односе на обавезно телесно васпитање.

§ 5

Сваки обвезник похађаће обавезну наставу телесног васпитања у месту свога сталног пребивалишта или у месту у чије подручје за обавезно телесно васпитање спада његово место сталног пребивања.

Ако обвезник обавезне наставе телесног васпитања промени место становања, дужан је у року од 15 дана продужити обавезну наставу телесног васпитања у месту, у које се доселио.

§ 6

Лица која подлеже обавезној настави телесног васпитања а добровољно ступе раније у стални кадар, ослобођавају се обавезне наставе телесног васпитања.

§ 7

Обавезна настава телесног васпитања за омладину ван школа изводиће се:

- 1) у празничним течајевима;
- 2) у удружењима и установама којима је циљ телесно васпитање; и
- 3) у приватним школама за телесно васпитање.

§ 8

За свако подручје народне основне школе на којем има најмање 30 лица (обвезника) обавезног телесног васпитања, основаће се у седишту народне основне школе, празнични течај у којем ће се вршити појединачна и скупна обука телесног васпитања.

Министар физичког васпитања народа прописаће начин оснивања, организовања и рада у празничним течајевима.

§ 9

Удружењима и установама којима је циљ телесно васпитање, може Министар физичког васпитања народа, издати дозволу за извођење обавезне наставе телесног васпитања

по овом Закону, у колико иста одговоре, условима које ће Министар физичког васпитања народа прописати.

Министар физичког васпитања народа може ову дозволу укинути кад то захтевају интереси обавезне наставе телесног васпитања.

Лица која подлеже обавезној настави телесног васпитања, ако су чланови ових удружења и установа ослобађају се похађања празничних течајева догле, док обавезу телесног васпитања врше у овим удружењима и установама.

§ 10

Министар физичког васпитања народа може дозволити оснивање приватних школа, за обавезну наставу телесног васпитања под условима које ће прописати.

Министар физичког васпитања народа може ову дозволу укинути кад то захтевају интереси обавезне наставе телесног васпитања.

Ученици ових школа ослобађају се похађања празничних течајева, све док своју обавезу телесног васпитања врше у овим школама.

§ 11

Настава у празничним течајевима бесплатна је.

Обвезници ових течајева не плаћају ни уписнину, ни школарину нити какве друге дажбине за наставу.

§ 12

Обавезна настава телесног васпитања у празничним течајевима, удружењима и установама којима је циљ телесно васпитање, и у приватним школама за телесно васпитање, изводи ће се по наставном плану и програму прописаном од Министра физичког васпитања народа.

§ 13

Министар физичког васпитања народа прописиће у које се празничне дане има изводити настава у празничним течајевима.

§ 14

Обвезници обавезног телесног васпитања подврћиће се најмање једанпут годишње лекарском прегледу.

Лекарски преглед обвезника у празничним течајевима вршиће бесплатно школске поликлинике, средњи санитетски референти и општински лекари.

Лекарски преглед чланова удружења и установа којима је циљ телесно васпитање, као и ученика приватних школа за телесно васпитање, вршиће лекари дотичних установа.

§ 15

Одржавање наставе у празничним течајевима вршиће се и у просторијама државних, бановинских, конфесионалних, самоуправних и приватних школа према месним потребама.

§ 16

Обавезном наставом телесног васпитања ван школе руководиће:

1) у празничним течајевима учитељи, наставници гимнастике и лица одређена од стране Министарства физичког васпитања народа;

2) у удружењима и установама којима је циљ телесно васпитање лица из средине самих удружења и установа која зато имају одобрење од Министарства физичког васпитања народа, и

3) у приватним школама за телесно васпитање, лица која имају одобрење од Министра физичког васпитања народа.

§ 17

Лица одређена за наставнике у празничним течајевима дужна су подлагати посебан

наставнички испит пред комисијом коју ће одредити Министар физичког васпитања народа.

Рок за полагање испита одредиће Министар физичког васпитања народа.

У том циљу Министарство физичког васпитања народа отвараће према потреби течајеве за наставнике телесног васпитања.

§ 18

Министарство физичког васпитања народа према својим буџетским сретствима одређиваће награде особљу на раду и надзору у празничним течајевима.

§ 19

Надзор над обавезном наставом телесног васпитања врши Министар физичког васпитања народа преко надзорника обавезног телесног васпитања и њихових помоћних органа.

Надзорник обавезног телесног васпитања организује празничне течајеве, издаје потребна упутства и стара се за правилно извођење обавезне наставе телесног васпитања.

Подручја надзорника обавезног телесног васпитања одређује Министар физичког васпитања народа.

§ 20

Преписка празничних течајева и надзорника обавезног телесног васпитања сматра се као службена и ослобођава се свих такса и поштарине.

§ 21

На тражење Министра физичког васпитања народа, ресорни Министар односно банови могу одређивати поједине државне, бановинске као и остале самоуправне службенике, да врше поред своје редовне дужности и дужности наставника, надзорника и њихових помоћних органа при обавезној настави телесног васпитања.

Ови службеници вршиће одређене им дужности савесно и марљиво, а за неуредност и повреде у дужности подлеже казнама предвиђеним у глави XI Закона о чиновницима.

§ 22

У циљу организовања и рада обавезне наставе телесног васпитања дужност је општинске управе:

1.) да сваке године до 1 јуна, уз помоћ руковалаца матичних књига, изради спискове по годинама рођења целокупне омладине ван школа која подлеже обавези телесног васпитања у смислу овога закона и достави их надзорнику обавезног телесног васпитања односно подручја;

2.) да одреди потребне просторије за одржавање празничних течајева;

3.) да у споразуму са надзорником обавезног телесног васпитања одреди погодну земљиште (терен) за извођење обавезне наставе телесног васпитања;

4.) да сноси све трошкове око издржавања празничних течајева у погледу канцеларијског материјала, огрева, осветљења, послуге, чишћења просторија и слично;

5.) да у споразуму са наставницима и надзорницима врши надзор над уредним и редовним одржавањем празничних течајева, лекарских прегледа, као и да се по потреби стара за одржавање реда и дисциплине у течајевима;

6.) да својом сталном сарадњом и помоћи уопште припомогне извођењу обавезног телесног васпитања у духу овога закона; и

7.) да се стара о фонду празничног течаја.

§ 23

При свакој општинској управи образовање се фонд празничног течаја у који улазе све казне изречене због неизвршења овог закона, као и поклони и други приходи.

Овим фондом управља и рукује општинска управа у споразуму са надлежним надзорником обавезног телесног васпитања.

Новац из ових фондова употребиће се само за потребе око издржавања односно празничног течаја,

§ 24

Лица ван школа која подлеже обавезној настави, телесног васпитања казниће се за неиспуњавање обавезе по овом закону затвором до 5 дана или новчаном казном до 500 динара. Истом казном казниће се и њихови родитељи, старатељи или [послодавци уколико они проузрокују неиспуњавање обавезе или непослушност обвезника.

Пресуду по пријавама надзорника обавезног телесног васпитања односно њихових помоћних органа изрику у првом реду државне месне полицијске власти а у крајевима где ових нема опште управне власти првог степена, које ће при кажњавању малолетних лица примењивати сходне постојеће законске прописе о кажњавању малолетника.

§ 25

Лица која ће у току 1933 године напунити 20 година ослобођавају се обавезне наставе телесног васпитања.

§ 26

Свака општина дужна је у року од 2 месеца по обнародовању овог закона да уз помоћ руковалаца матичних књига, изради спискове по годинама рођења свих оних лица ван школа која подлеже обавезној настави телесног васпитања у дотичној општини.

§ 27

Овлашћује се Министар саобраћаја да пропише посебан Правилник о повластицама на жељезницама, бродовима и осталим саобраћајним сретствима у државној експлоатацији за обвезнике, наставнике, надзорнике и њихове помоћне органе приликом скупних вежби као и осталим путовањима по пословима обавезне наставе телесног васпитања.

§ 28

Овлашћује се Министар војске и морнарице да пропише посебну уредбу за олакшице у погледу обавезе служења у кадру за лица која су похађала и са успехом завршила своју обавезу телесног васпитања.

§ 29

За извршење овог закона у току буџетске 1933/34 године, одобрава се кредит у суми од 2,000.000 (два милијона) динара, за све личне и материјалне расходе. Министар финансија ставиће ову суму на расположење Министру физичког васпитања народа из буџетских резервних кредита буџета за 1933/34 годину и других сретстава са којима буде располагао.

§ 30

Ближе одредбе о извршењу овог закона прописаће уредбом и правилницима Министар физичког васпитања народа.

§ 31

Овај закон ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ОБАВЕЗНОМ ТЕЛЕСНОМ ВАСПИТАЊУ

Под телесним васпитањем у модерном схватању, разумева се организована и систематска акција за складно усавршавање физичких способности у циљу одржавања или поправке здравља, а тиме за буђење свести колективитета, дисциплине и солидарности; дакле за развијање телесних, моралних и интелектуалних народних снага за практичне потребе народног живота.

Стање телесног развића наше младежи, према сакупљеним подацима, мора забринути свакога, који мисли о будућности наше расе. Морталитет деце код нас је за готово 10% већи него код других народа. По средњим школама има око 40% добро развијене младежи, док је остало само осредње или рђаво развијено. Наши регрути су у 30—40%, а у неким крајевима чак и 70% за војну службу неспособни.

Иако су узроци тога стања разноврсни, а специјална хигијенска сретства, да се томе доскочи на избор, ипак је несумњиво да ће телесно васпитање као практично хигијенско васпитање у школи и ван ње, и као корективна (ортопедска) гимнастика много допринети, да ти недостаци у развиту наше младежи буду мањи.

Тако развијени народ уз општи ниски културни ниво, природно да не може претстављати снаге какве су потребне за акције савременог живота, како у погледу доброг здравља и телесне снаге, тако у погледу умешности, енергије и издржљивости. Рационално и методичко телесно васпитање омогућиће повећање снага у складном развићу мишића и потенцирање способности и издржљивости за практичну примену људске енергије у животу.

Несумњиво је, да су многе недаће јавног живота последица неконсолидованих прилика у нашем народу. А да је овима узрок отсућност свести пуног националног јединства и општег мишљења о потреби заједничког живота у неделивој народној држави. — Да телесно васпитање као опште обавезно постане или буде делом народне политике и законодавства, имаде много важних разлога.

Организована обавезна настава телесног васпитања како је замишљена у овом законском предлогу, постаје врло снажан инструмент наше унутарње народне консолидације, јер омогућује организовано састајање и сарадњу у једном општем циљу и систематску и методичку изградњу појединаца у духу наших народних идеала.

Она ће у појединца будити, стално одржавати и развијати националну свест, смисао за солидарност и колективитет за дужност добровољне дисциплине, дигнути витешки дух а у срце свакога улили љубав и понос за своју велику отаџбину.

Нарочита је мисија обавезне наставе телесног васпитања за подизање народне културе. Наше је село крај свега упињања нашег, да створимо у градовима културна средишта по узору великих напредних народа, остало напуштено и небринуто. У селу нема готово никаквог духовног живота. Нема могућности сазнавања савремених мисли и догађаја, јер не постоји сретство међусобног контакта и дотицаја са удаљенијом околином.

Стварањем јединица за обавезну наставу телесног васпитања створиће се привлачна тачка за сеоски културни живот са које ће наша младеж имати могућности образовања у свима правцима.

У људском човечанству имаде јасних знакова да страхоте рата тису биле неким довољан наук. И они на путевима свога узнемиреног духа траже могућности, макар и уз цену нових ратних подвига, да промене пресулу света изречену у мировним уговорима. Упркос свега настојања о миру ови незадовољници садањег стања развијају до невероватних размера ратну технику и припремају своју омладину за ратни поход.

При томе се не смеју заборавити речи великог француског војника маршала Жсфра које је он упутио својевремено француској интелигенцији:

„Многострука убојна сретства, која ће у будућем рату употребити читави народи добро припремљени, донеће сигуран пораз народима који се у доба мира не буде припремили како ваља.

Тешко народима које су занеле разне заблуде! Тешко народима који у томе часу не буду били спремни! Јер чим отпочну непријатељства никакво накнадно и на брзу руку припремање неће помоћи.“

Мора се увидети, да и ми који након тешко постигнутог нашег народног и државног јединства имао као једину основу свога живота, чување мира себи и целом свету, за развијање материјалног и моралног благостања морамо своје становништво у току мира припремити и за онај тренутак када би се судбина државе решавала на бојном пољу, а коју ће решити не само војска него и чврсти морал, организованост и самопоуздање читавог народа и читаве земље. Народна одбрана у модерном рату тизискује организован народ и то не само војске на бојишту, већ и целокупног становништва у позадини у првом реду на-

родне омладине. Има још једна чињеница, која је важна не само за евентуалну будућност, већ за свакидашњицу, а то је уштеда у војном буџету.

Ова уштеда биће сасвим природна ако се настава и обука обавезне наставе телесног васпитања прилагоди војничким потребама како се то предвиђа у изради наставног плана. Буде ли обвезно лице научило основне елементе војничке обуке, отпадне ова обука код регрута за време служења кадровског рока, а кроз то ће се моћи служење снизити од 2—6 месеци. Скраћени кадровски рок даје уштеду која одговара трошковима опскрбе војног обвезника. Предности су дакле за војску врло знатне.

То су битне чињенице због којих су све европске државе увеле законодавним путем обавезно телесно васпитање омладине, као што је обавезно служење у војсци или похађање народних основних школа.

У разним државама дати су разни видови телесном васпитању омладине, према карактерним особинама народа, политичком уређењу земље и обавезама које су државе потписнице дале на мировним конференцијама после рата.

Ови закони у свима европским државама нису мртва слова на хартији, већ се свуда са великом журбом спроводе.

Резултати до сада постигнути у тим земљама морају да забрину нашу земљу.

У Италији поред војске, морнарице и ваздухопловства постоји четврти вид оружане силе: фашистичка милиција. Она је добила да изводи најважнији задатак у својој земљи, добила је да изводи морално и физичко васпитање италијанске омладине. Фашисте ово и не

поричу и објашњавају да су системом обуке омладине успели да практично остваре принцип наоружања васколиког народа и тиме повећају морални и материјални ратни потенцијал.

Садања Италија у том циљу створила је осам разних врсти организација према добу старости и полу. То су: Балила, Авангардисте, Млади борбени фашисти, Фашистичке универзитетске групе, Мале Италијанке, Младе Италијанке, Младе Фашистичкиње и Фашистичке жене.

Прве четири организације су за мушке и њихово бројно стање износи 1,487.206 омладинаца; остале 4 организације су за женске и њихово бројно стање износи преко 912.000 чланица.

У Албанији је заведено предвојничко васпитање омладине. Постоје две врсте организација и на челу њиховом стоји ђенерал. Већина инструктора је састављена из официра и њихов рад даје већ видне резултате.

У Маџарској је законом од 31 децембра 1921 год. уведена обавезна настава телесног васпитања омладине од 12 година старости до 21 године тј. до ступања у кадар.

Удружења која вежбају омладину се називају „левенте“ (витези) и они су до сада постигли велике резултате. Преко 635.000 вежба 2—3 пута недељно у овим организацијама и поред лаке атлетике, пливања, веслања, вожње на велосипеду, смучарства, учи се дисциплини телесног васпитања које је израдио њихов главни Ђенералштаб у слици и тексту.

Немачка која до пре годину дана није имала одређеног законодавства у том погледу, ипак зато у најразличнијим видовима и са најразличнијим именима било спортских, било разних политичких удружења (Турн-ферајн, Хакенкрајцлер, Шталхелм,) обучавала је преко 5,000.000 људи који су спремни да у року од неколико сати крену тамо куда им војне власти нареду. Зарад карактеристике ваља поменути да Немачка има 2,912.356 организованих ватрогасаца, који под видом добровољних ватрогасних удружења представљају потпуно организоване трупе за одбрану из ваздуха од загушливих гасова, запаљивих и разорних бомби.

Бугарска је донела закон о обавезном физичком васпитању још 1931 год. и према податцима свршила је већ прве радове око организовања са великим успехом.

Пољска, иако нема закона о обавезном телесном васпитању, ипак путем других посебних закона ради врло много на телесном васпитању у школама и организацијама ватрогасним. Сем тога у сеоским и среским комитетима и преко војних инструктора обучава не само своју младеж већ у циљу војних одбранбених разлога спроводи милитаризацију читавог народа.

Тако редом Совјетска Русија, Румунија, Енглеска, Француска, па чак и неутрална Белгија. Ова последња још пред неколико година увела је законом телесно васпитање омла-

дине од навршене 6 године до ступања у кадар за мушке, а за девојчице од навршене 6 године до навршене 18 године.

Свакога дана по свим европским новинама могу се видети слике како се вежба омладина у војничком духу и поред Лиге народа и поред конференције за разорување и поред разних пактова мира.

У Краљевини Југославији пре доношења Закона о оснивању Сокола од 5 децембра 1929 године, телесно васпитање било је поглавито осим у школама ствар приватне иницијативе. Оно се развијало у два правца: кроз соколске организације са познатим соколским системом и кроз разна спортска друштва у којима је телесно васпитање једнострано гајено и специјализирано.

Први акт којим је држава телесно васпитање у нас почела да узима у своје руке јесте Закон о оснивању Сокола Краљевине Југославије, који је извршио окупљење свих соколских фракција у једну целину и учинио законским повластицама да се Соколство необично развије. Соко Краљевине Југославије чини велике услуге нашој националној мисли и јединству народа. Али Соко Краљевине Југославије није у том свом деловању могао потпуно испунити своје сврхе, нити опште националне и државне погребе у погледу телесног васпитања.

Организација Сокола изведена је широм целе Југославије и она дела у три раздобља. Деца од напуњене 6 до 12 године, нараштаји од 12 до 18 године и чланство од 18 до 26 године. Ово су вежбачи а затим има и припадника Сокола који нису вежбачи.

Укупан број мушке деце у нашој држави првих шест генерација (тј. од 6-14) јесте 720.000 од којих је Соко учланио свега 44.625 мушке деце, што представља 6.15%. У погледу женске деце у истом раздобљу има чланова Сокола 33.659 што представља проценат од 5%.

Нараштај од 12 до 18 године има такође шест генерације тј. 720.000 и од тих шест генерација има у Соколу 20.646 мушких нараштајаца што представља свега 3%. За женске нараштајке којих је 8.765 тај проценат се своди на 1%.

За осам генерација од напуњене 18 до напуњене 26 године мушких је у целој земљи 960.000. — док Сокола — чланова има у укупном броју 29.548 тј. свега 3%. Женских генерација је у целој земљи такође 960.000 у томе раздобљу, а соколица — чланица има свега 6.214. Дакле свега 0.7%.

Што се тиче односа свих припадника вежбача и невежбача Сокола, којих је на броју 240.242 према становништву Краљевине Југославије, он се смањује на 2%. Остале организације стрељачких дружина, скаута и разних спортиста укупно броје око 40.000 организованих чланова.

Код тога треба уважити да су многи од тих организованих сокола уједно и чланови осталих спортских организација тако да укупан број младежи која је у целој земљи организована не прелази број од 270.000, а то значи око 2.3% од укупног становништва.

Како се из овог прегледа види постојеће организације за телесно васпитање не обухватају довољан број наших народних снага и не могу извести оне задатке, који су им у погледу народних циљева намењени.

Због свега тога Министарство физичког васпитања народа имало је доста разлога да дође до закључка да је и у нас неопходно потребно увођење обавезног телесног васпитања омладине. У том циљу израјен је и приложени пројекат закона о обавезном телесном васпитању, који се руководи принципима да са што мање материјалних издатака постигне максимум ефекта и то на начин који најбоље одговара нашим приликама и потребама.

Решавајући овај проблем Министарство физичког васпитања народа имало је пред собом разне системе решења како их је нашло у страним земљама.

Али се овај законски пројекат није могао ослонити на постојеће стране системе и замишљен је самоникло искључиво на основу процењивања наших прилика и могућности што јефтинијег спровођења.

Проблем наставе је решен у два смера.

Обавезна настава телесног васпитања за омладину која похађа школе изводи се у њима све до завршетка средње школе.

Обавезна настава телесног васпитања ван школа предвиђа се од довршене основне школе односно продужне у колико таква већ постоји, или би била где уведена. Према томе

обавезна настава телесног васпитања обухвата омладину ван школа од 11 односно од 15 године до ступања у стални кадар. За сада се само помишљало на наставу мушке омладине ван школа.

Обавезна настава телесног васпитања за омладину ван школа, изводиће се у празничним течајевима организованим у целој земљи по местима становања а подручје течајева ће бити подручје народне основне школе. Она ће се изводити недељом и каткада у мање празнике, према месним и климатским приликама. Омладина ван школе моћи ће обавезну наставу телесног васпитања, вршити у друштвима зато квалификованим од стране Министарства физичког васпитања народа, па и у приватним школама телесног васпитања ако се евентуално за ту сврху осују.

У свима школама вршиће ову наставу досадањи наставници гимнастике. У празничним течајевима руководиће наставом учитељи и лица одређена од стране Министарства физичког васпитања народа, а у удружењима и установама којима је циљ телесно васпитање, лица из самих друштава и удружења за то квалификована. Овде се мислило најпре на организацију Сокола која ће се посретством обавезне наставе телесног васпитања проширити у великим размерама. По себи је јасно, да ће се Соколство тиме проширити а нарочито да ће се ударити чврсти основ сеоским соколским четама. У ствари, дакле, иако закон првенствено говори о празничним течајевима, ови ће се оснивати и водити само у толико у колико се не организује сеоска соколска чета и у колико она на себе не преузме тај посао. Рачуна се да ће се сеоске соколске чете основати у сваком седишту школе и добиће се кроз то коначно тај ефекат, да ће се моћи у догледно време читава настава телесног васпитања уистини вршити преко Сокола. Те ће соколске чете, дакако уз телесно васпитање у ужем смислу речи организовати цео наш сељачки подмладак у једну националну организацију и одгојити га у једном чисто националном југословенском духу. Број наставника регрутованих из кадра учитељског или соколских предњака ће се моћи повећавати преко специјалних течајева које ће организовати Министарство физичког васпитања народа.

Наставни план обавезне наставе телесног васпитања биће израђен у Министарству физичког васпитања народа са заинтересованим Министарствима, у слици и речи и толико упрошћен, да ће га лице одређено за наставу моћи за најкраће време научити. Будући се предвиђа да ће се тај план од године до године развијати, моћи ће га и наставници сваке године допуњавати.

Настава ће се вршити првенствено на ваздуху и без справа. Методика обуке биће у облику народних обичаја и игара, а према локалним потребама развијаће се н. пр. смучарство, пливање, веслање и т. д.; све то уз основне елементе војне обуке. План ће предвидети годишње скупне веже по општинама и срезовима.

Обвезно лице има кроз цело време наставе осим нарочитих телесних вештина према добу и крају научити основне елементе оријентације на терену, читању карата, писању, читању и рачувању у згодном облику. Осим тога добиће трајну обуку о свима дужностима грађана, о савременим питањима јавног живота, и примати непрекидно културне елементе националног васпитања.

Општинској управи биће дужности да се брине око спровођења наставе и вршења непосредног надзора над истом. Трошкови наметнути општини, сасвим је јасно биће незнатни а покриваће се из редовног буџета и приходом установљеног фонда.

Надзор над спровођењем наставе вршиће зато постављени надзорници обавезног телесног васпитања као претставници Министарства физичког васпитања народа.

Наставницима и надзорницима даваће држава награде за њихов труд. Материјални трошкови биће сасвим незнатни.

Ефекат уведене обавезне наставе телесног васпитања неће бити потпун одмах првих година, иако ће њоме одмах много добити. Нарочити добитак биће у самој организацији омладине, у међусобном дотицају, упознавању и раду на истом циљу. Међутим већ у трећој години рада наступиће успех који ће бити и реално уочљив. Из приложене табеле разабера се како ће већ у трећој години настати знатне уштеде у укупном државном буџету скраћивањем кадровског рока од 2 месеца. И већ те године сви издатци учињени око обавезне наставе телесног васпитања исплатиће се. У четвртој години имаће се уштеда од 40,750.000 у петој 104,110.000, а одатле сваке године обавезна настава телесног васпитања доносећи после свих својих трошкова годишње уштеде од 63,360.000 динара у државном буџету. Увек

рачунајући да само два месеца омладинци ступе доцније у кадар. А ако би се то доцније ступање, добром наставом могло попети на 3 месеца, онда би уштеде сваке године износиле за 50 од сто више.

Све ово израчунато је на реалној бази којој се не може ништа приговорити.

Начелних и практичних тешкоћа за спровођење обавезне наставе телесног васпитања нема. Сем овог финансијског ефекта закона, мора се подвући и његов морални ефекат. За 6 година наставе створиће Краљевина Југославија од младог сељачета снажног младог човека у погледу телесном и изврсног грађанина Југословенске Монархије са изграђеном идеологијом о јединству државе и дужностима које држава тражи од сваког њеног члана.

Краљевина Југославија створиће снагу којом ће се моћи у сваком случају одупрети непријатељу који угрожава њезин опстанак.

На све ово мислило се код израде овог закона и све ово оствариће се ако овај закон буде приведен у дело.

Ако није већ доцкан, сигурно је крајње време да се ово питање реши код нас, јер неће бити оправдања пред нацијом ако нас догађаји претекну.

План финансиског ефекта по увођењу у живот Закона о обавезном телесном васпитању

1	2	3		4	5	6	7	
		Наставници	Надзорници				са сваку годину	укупно од почетка рада
Празнични течајеви обавезног телесног васпитања за годину	Укупна вежба ученика	Особље у течајевима О. Т. Н.		Укупни трошкови О. Т. Н.	Процент успеха О. Т. В.	Уштеде у буџету Министарства војске и морнарице	Ефекат О. Т. В. у државном буџету Министарства војске и морнарице и Министарства физ. васпитања народа заједно	
1933-34	4-500.000	4.000	200	8.000.000	—		— 8.000.000	
1934-35	5-600.000	6.000	300	11.750.000	—		— 11.750.000	— 19.750.000
1935-36	6-700.000	8.000	400	16.000.000	30%	24.000.000	+ 8.000.000	— 11.750.000
1936-37	7-750.000	9.000	400	17.500.000	40%	32.000.000	+ 14.000.000	+ 1.750.000
1937-38	"	"	"	18.000.000	70%	57.000.000	+ 39.000.000	+ 40.750.000
1938-39	"	"	"	18.000.000	100%	81.360.000	+ 63.360.000	+ 104.110.000
1939-40	"	"	"	18.000.000	100%	81.360.000	+ 63.360.000	+ 167.470.000

Објашњење: Наставници ће бити награђени годишње 1.500 динара. Надзорници течајева имаће дневнице од 150 динара за 50 дана рада у години. Уштеде ће се осетити од О. Т. В. јер ће обвезници моћи два месеца доцније ступити у кадар. Војник стаје дневно 11,30 динара. Класа регрута је око 120.000 људи за 60 дана доцнијег ступања у кадар биће уштеде у војном буџету $11,30 \times 120.000 \times 60 = 81.360.000$ — динара. Ако би се служење у војсци свело на девет месеци свега, онда би уштеда била са још 50 од сто.

Диньар. Ано он се служење у војски свечо из дувел месени свелт онда он уштеда била са још 20 од сло.
 Класа велула је око 120'000 злата за 20 дана допнијет слушати у кудер бине уштеде у војном оупелу 11'30 x 150'000 x 20 = 81'360'000.—
 била у лодини. Уштеде не се осветли од О. Т. В. јер је одрежни мори два месеца допније слушати у кудер. Војни стале диньно 11'30 диньар.
 Одупијере: Наславни не били изверени лодине 1'200 диньар. Изверени тељева иваре диванине од 120 диньар за 20 дана

1838-40	"	"	"	18'000'000	100%	81'360'000	+ 63'360'000	+ 167'420'000
1838-39	"	"	"	18'000'000	100%	81'360'000	+ 63'360'000	+ 104'110'000
1837-38	"	"	"	18'000'000	70%	24'000'000	+ 38'000'000	+ 40'250'000
1836-35	400	2'000	400	12'200'000	40%	32'000'000	+ 14'000'000	+ 1'250'000
1835-34	404	8'000	404	12'000'000	30%	24'000'000	+ 8'000'000	- 11'250'000
1834-33	303	2'000	303	11'250'000	—	—	- 11'250'000	- 12'250'000
1833-32	500	4'000	500	8'000'000	—	—	- 8'000'000	—
за лодину всиптија нол делеснол азисв одвез- Презинни 16-	Уљеник Уклина велюв Уклина О. Т. Н. Трошкови Уклин	Наславни зобини Нел-	О. Т. Н. Успех Пропенз	војске и морварине Уинислвслв Уштеде у оупелу	се свелт лодину зједно инислвслв физ. всиптија велюв Уинислвслв војске и морварине и Уин- Ефект О. Т. В. у државном оупелу	вела Уклина од повелка		

План финансијског ефекта по увербу у живот закона о одреженом испитију

ЗАКОНСКИ ПРЕДЛОГ

Др. Богумила Вошњака и другова о удружењима пољопривредника

Чл. 1

Пољопривредници обавезни су удруживати се у циљу унапређивања привредних и стручних интереса у пољопривредна удружења по одредбама овог закона.

Чл. 2

Пољопривредна удружења осниваће се у свакој општини која ће имати општинско удружење, сваки срез имаће среско удружење, свака бановина имаће бановинско удружење земљорадника. У Београду биће југословенско пољопривредно удружење као претставништво целокупне југословенске пољопривреде.

Чл. 3

Задатак удружења пољопривредника је:

1. да заступају и унапређују интересе земљорадње;
2. да дејствују на оснивању привредних предузећа и привредних задруга за заједничку набавку, за производњу, за заједничку прераду и продају земљорадничких производа;
3. да управљају приходима, које ће уплаћивати пољопривредници, и то годишње два динара на хектар обрадиве земље као прирез на непосредне порезе;
4. да се старају о добрим односима према удружењима осталих привредних редова.

Чл. 4

Уредбом Министарског Савета на предлог Министра пољопривреде прописати ће се оснивање и изборни ред удружења, њихово устројство, управљањем имовином и годишњим приходима, осигурање земљорадника и његових производа, над удружењима и престанак удружења.

15 марта 1933 године
Београд

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Др. Богумил Вошњак, с. р.

Др. Драгољуб С. Јевремовић, с. р., потпис нечитак, Др. Милан Стијић, с. р., Трипко Нинковић, с. р., Василије Трбић, с. р., Ђока Н. Матић, с. р., Др. Никола Никић, с. р., Александар Ј. Буквић, с. р., Хаџи-Тодор Димитријевић, с. р., Анте Ковач, с. р., Мита Исаковић, с. р., Милорад Симић, с. р., Виктор Физир, с. р., Димитрије Он. Поповић, с. р., Јован Аранђеловић, с. р., М. Радонић, с. р., Мига Димитријевић, с. р., Павлич Алојзиј, с. р., Инж. Ј. Мисирлић, с. р., Фрањо Шнајдер, с. р., Станко Тркуља, с. р., Владимир Т. Крстић, с. р., Мил. Р. Степановић, с. р., Стјепан Ваљавец, с. р., потпис нечитак, Стаменко Стошић, с. р., Јовиша Р. Кандић, с. р., потпис нечитак, с. р., Др. Сгане Рапе, с. р., Мацековић, с. р., потпис нечитак, Јован Довезенски, с. р., Зарије Крстић, с. р., Васиљевић, с. р., Милош П. Драговић, с. р., Јордан Бабаковић, с. р., Милинко Р. Милутиновић, с. р., Милорад Симић, с. р., Животије Јевтић, с. р., Миливоје Степанов, с. р., Ђорђе Парабушки, с. р., потпис нечитак, Ст. Борисављевић, с. р., Хасан Торомановић, с. р., Салих Бајић, с. р., потпис нечитак, потпис нечитак, В. Погачник, с. р., Иван Урек, с. р., Шпиро Ј. Паранос, с. р., потпис нечитак, Др. Никола Кешељевић, с. р., Иван Лончар, с. р., Младен Милошевић, с. р., Коман Албин, с. р., Алојз Дрмељ, с. р., потпис нечитак.

ЗАКОНСКИ ПРЕДЛОГ

Др. Бољимир Вошњак и Драгољуб Одрџковић ПОРОДНИЧКИ ЗАКОН

Чл. 1

Породични закон је закон који уређује односе између чланова породице и њихове заштите.

Чл. 2

Породични закон оснива се у свакој општини која не има општинско веће, сваки срез има среско веће, свака бановина има бановинско веће, свака жупанија има жупанско веће, свака војводство има војводско веће, свака покрајина има покрајинско веће, а свака држава има државно веће.

Чл. 3

Задатак породице је:

1. да заштити и задовољи интересе породице;
2. да делује на оснивање и привредну предњу и привредних задруга за заједничку издржаву, за заједничку издржаву породице, за заједничку издржаву породице и за заједничку издржаву породице;
3. да упуштају приходе, које не упуштају породице, и то годишње два пута на квартал обрачунава земље као породице на испоредне порезе;
4. да се старају о додацима према породици осталих привредних делова.

Чл. 4

Уредбом Министарског Савета на предлог Министарства породице прописати ће се оснивање и изборни ред породице, њихово устројство, издржаву, издржаву и годишњи приходи, оснивање земљорадника и њихових породица, над удружењима и престављањима.

Београд
12 марта 1928 године

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ: Др. Бољимир Вошњак, с. р.

- Др. Драгољуб С. Јевремовић, с. р., потпис нечитак, Др. Милош Стјепић, с. р., Трпико Илић, с. р., Василјевић, с. р., Тока Н. Матић, с. р., Др. Никола Никић, с. р., Алексајчић, с. р., Јукић, с. р., Хаџи-Тодор Димитријевић, с. р., Анте Ковач, с. р., Мита Њековић, с. р., Милош Симић, с. р., Виктор Фанди, с. р., Димитрије Ош. Поповић, с. р., Јован Арсенијевић, с. р., М. Радонић, с. р., Мита Димитријевић, с. р., Павле Адојић, с. р., Ђижа Ј. Мисирлић, с. р., Драгољуб Швајгер, с. р., Станко Тркуља, с. р., Владимир Т. Крстић, с. р., Мил. Р. Стевановић, с. р., Стјепан Ваљавец, с. р., потпис нечитак, Стјепан Стошић, с. р., Јован Р. Кавић, с. р., потпис нечитак, с. р., Др. Стане Раје, с. р., Милековић, с. р., потпис нечитак, Јован Довезенски, с. р., Зарје Крстић, с. р., Василевић, с. р., Милош П. Драговић, с. р., Јордан Радаковић, с. р., Миланко Р. Милутиновић, с. р., Милош Симић, с. р., Животије Јевтић, с. р., Миланко Степанов, с. р., Ђорђе Павлачевић, с. р., потпис нечитак, Ст. Борисављевић, с. р., Хасан Трговиновић, с. р., Салих Башић, с. р., потпис нечитак, потпис нечитак, В. Потаник, с. р., Иван Урек, с. р., Шипро Ј. Паранос, с. р., потпис нечитак, Др. Никола Кеш-чевић, с. р., Иван Лонџар, с. р., Младен Мишовић, с. р., Ковачић, с. р., Авој Драмет, с. р., потпис нечитак.

ЗАКОНСКИ ПРЕДЛОГ

Стевана Ђирића и другова о изменама и допунама закона о
непосредним порезима.

ГОСПОДИНУ

ПРЕТСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

БЕОГРАД

У дубоком уверењу да је у ово доба тешке депресије, која највише погађа пољску привреду, потребно учинити неке измене и допуне у Закону о непосредним порезима, част нам је на основу § 51 Закона о пословном реду у Народној скупштини, доставити Вам предлог Закона о изменама и допунама Закона о непосредним порезима.

Београд, 18. марта 1933 г.

Народни посланици:
Стеван Ђирић, с. р.

Мих. М Живанчевић, с. р., др. Светислав Поповић, с. р., Ото Гавриловић, с. р., Милоје М. Сокић, с. р., др. Анте Кунгарић, с. р., И. П. Михајловић, с. р., М. Буновић, с. р., Никола Соколовић, с. р., Милан Грубановић, с. р., Јован Аранђеловић, с. р., др. Васиљевић, с. р., Василије Трбић, с. р., Теодосије Лазаревић, с. р., Стеван Каћански, с. р., Стева Будишин, с. р., Вој. Теодоровић, с. р., Милош Кагић, с. р., др. Тоша Рајић, с. р., М. Лисавац, с. р., др. Гавра Санго, с. р., Милан Радоњић, с. р., др. Јеша Видић, с. р., Емилијан Грбић, с. р., Драгут Ковачевић, с. р., Салих Баљић, с. р., др. Мирко Ивандекић, с. р., др. Милан Срђа Илић, с. р., Љубомир Бањац, с. р., др. М. Стојковић, с. р., Бранко Дрљача, с. р., др. Милорад Костић, с. р., др. Богдан Видовић, с. р., Душ. М. Живојиновић, с. р., Стаменко Стошић, с. р., Бошко Зельковић, с. р., др. Свет. М. Михајловић, с. р., Милан Ђ. Мијић, с. р., Симо Маријанац, с. р., Милорад П. Марковић, с. р., др. Миленко Марковић, с. р., Станко Тркуља, с. р., Урош П. Недељковић, с. р., Мил. М. Пешић, с. р., Светислав Хојера, с. р., др. Стејепан Бачић, с. р., др. Никола Кешељевић, с. р., Перко В. Драгутић, с. р., Милинко Р. Милутиновић, с. р., Станко Ловчар, с. р., др. Милан Стијић, с. р., Анте Ковач, с. р., Мита Димитријевић, с. р., В. Слахић, с. р., П. Иванишевић, с. р., Инж. Шега, с. р., Живојин Јеремић, с. р., Милутић О. Јевтић, с. р., Марко Машић, с. р., Јордан Бабамозић, с. р., А. Дрмель, с. р., Ристо Ђокић, с. р., Јован Митровић, с. р., др. Богумил Вошњак, с. р., М. Петковић, с. р., Мирко Најдорфер, с. р., Милорад Костић, с. р., Шпиро Паранос, с. р., Антон Церер, с. р., Расто Пустослемшек, с. р., Јозо Батинић, с. р., Марко Петровић, с. р., Бранко Аврамовић, с. р., Др. Стеван Крафт, с. р., Виктор Погачник, с. р., Шиме Прша, с. р., Андрија Јован, с. р., Иван Прекоршек, с. р., Недељко Пракљак, с. р., Живојин А. Стевановић, с. р., Сава Савић, с. р., Милован Лазаревић, с. р., Др. К. Поповић, с. р., Др. Петар Нујић, с. р., Перо Грајић, с. р., потпис нечитак, потпис нечитак.

ПРЕДЛОГ

ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НЕПОСРЕДНИМ ПОРЕЗИМА.

§ 1.

По § 20 Закона о непосредним порезима утврђени коефицијент за израчунање катастарскога чистог прихода умањује се по овој скали:

Коефицијент од	17 — 19	умањује је се за	1
" "	20 — 22	" " " "	2
" "	23 — 25	" " " "	3
" "	26 — 28	" " " "	4
" "	29 — 31	" " " "	5
" "	32 — 34	" " " "	6

§ 2.

У крајевима у којима се по досадашњем Закону катастарски чист приход није утврђивао по првом ставу § 20 смањити се досадашњим Законом утврђени катастарски чист приход онолико процената, за колико је процената у § 1 овог Закона смањен катастарски чист приход сличног среза из крајева где постоји по ставу првом § 20 утврђени катастарски чист приход.

§ 3.

§ 2 Закона о изменама и допунама Закона о непосредним порезима од 27 маја 1930 г. мења се и гласи:

Досадашња скала допунскога пореза у § 27 споменутог Закона остаје на снази до катастарског чистог прихода од 30.000.— динара, а преко 30.000.— динара мења се скала овако:

Преко	30.000.— до	40.000.— дин.	допунски порез износи	7	од сто
"	40.000.— "	50.000.— "	" " " "	7.5	" "
"	50.000.— "	60.000.— "	" " " "	8	" "
"	60.000.— "	80.000.— "	" " " "	8.5	" "
"	80.000.— "	100.000.— "	" " " "	9	" "
"	100.000.—	" " " "	" " " "	10	" "

§ 4.

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
КРАЈЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

РЕДОВАН САЗИВ
ЗА 1932/33 ГОДИНУ

КЊИГА VI

ОД XLVI ДО LV РЕДОВНОГ САСТАНКА

ОД 27 МАРТА ДО 26 ЈУЛА 1933 ГОД.

БЕОГРАД

Народна Штампарија, Поенкареова ул. 24. — Телефон 24-334

1933

СТЕНОГРАФСКЕ РЕШЕЊЕ

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

КРАЈЕВИНЕ ЈАЛОСЛАВЈЕ

РЕДОВАН САЗАН

ЗА 1933/33 ГОДИНУ

КРПНТА VI

ОД XLVI ДО LV РЕДОВНОГ САСТАВКА

ОД 27 МАРТА ДО 28 ЈУЛА 1933 ГОД.

БЕОГРАД

Народна Штампарија, Покрсекова ул. 24. — Телефон 24-334

1933

Претседништво Народне Скупштине

Претседник

Др. Коста Кумануди

Потпретседници:

Драгутин-Карло Ковачевић

Др. Авдо Хасанбеговић

Др. Коста Поповић

Секретари:

Др. Драгољуб Јевремовић

Драгомир М. Станојевић

Анте Љ. Ковач

Милан Мравље

Гавро Милошевић

Народни посланици

Аврамовић Бранко, Ађић Анте, Аксентијевић Александар, Алексић Коста, Алиловић Шаџир, Анђелиновић Гргур Будислав др., Антонијевић Душан, Антуновић Јосип, Аранђеловић Јован, Ауер Људевит др.;

Бабамовић Јордан, Баљић Салих, Бањац Љубомир, Бараћ Бранко др., Батинић Јозо, Бачић Стјепан др., Бенко Јосип, Бешировић Димитрије Р., Богдановић Исо, Божић Милан, Борисављевић Страхиња, Бркић Стјепан, Брушија Радослав, Бугарски Драгутин, Будишин Стеван, Буквић Александар, Буновић Милан;

Ваљавец Стјепан, Варда Север, Васиљевић Стеван др., Величковић Миладин, Вељковић Вељко, Видаковић Витомир, Видић Јеша др., Видовић Богдан др., Вошњак Богумил др., Вујић Димитрије В., Вукићевић Богић др.;

Гавранчић Отон др., Гавриловић Ото, Гајшек Карло, Главички Божидар, Господнетић Франьо, Грајић Перо, Грба Милован др., Грбић Емилијан, Грђић Васил, Грубановић Милан, Грубер Франьо др.;

Давидовић Витомир, Даниловић Живко, Деметровић Јурај, Дервишић Тулага, Димитријевић Мита, Димитријевић Хаџи-Тодор, Добровић Милан С., Добровољац Милан Ј., Довезенски Јован С., Додић Александар Така, Дошен Мирко др., Драговић Милош П., Дрљача Бранко, Дрмел Алојзиј, Дубоковић Јурај;

Ђокић Ристо, Ђорђевић Владимир, Ђурић Михаило;
Елеговић Иво др.;

Живановић Милан, Живанчевић Михаило, Живковић Исидор М., Живковић Негосим др., Живојиновић Душан;

Захарић Чедомир, Зелковић Бошко, Земљић Јакоб;

Ивандекић-Ивковић Мирко др., Иванишевић Петар, Иванчевић Душан, Илић Срђа Милан др., Исаковић Миљивоје Ђ., Исаковић Мито;

Јанковић Велизар др., Јевремовић Драгољуб др., Јевтић Животије, Јевтић Милутин Ал., Јевтић Михаило Р., Јевтић Радован, Јелић Милутин, Јеличић Божа Ц., Јеремић Живојин, Јован Андрија, Јовановић Александар, Јовановић Ђока, Јовановић Јова, Јовичић Добросав;

Катић Хусеин, Кајмаковић Омер, Каламатијевић Михаило Р., Кандић Јовиша Р., Катић Милош, Каћански Стеван, Кешелевић Никола др., Клишч Антон, Кнежевић Ловро, Кнежевић Стјепан др., Ковач Анте Љ., Ковачевић Драгутин-Карло, Кожул Марко др., Којић Драгутин др., Коман Албин, Костић Драгутин др., Костић Милорад Ј. др., Краљевић Драган др., Крамер Алберт др., Крафт Стеван др., Крејчи Антон, Крстановић Ристо, Крстић Владимир, Крстић Захарије, Крстић Милутин, Крстић Михаило В., Крстић Симо, Кујунџић Андрија К., Кујунџић Богољуб К., Кумануди Коста др., Кунтарић Анте др., Куњашић Јоаким, Куртовић Војко, Куртовић Шукрија;

Лазаревић Милован М., Лазаревић Тодор др., Лазаревић Теодосије К., Лазаревић Филип С. др., Леушић Ђуро др., Лисавац Младен др., Лончаревић Иван др., Лончар Иван, Лончар Станко, Лукић Живан др., Лулић Петар;

Макар Дако, Максимовић Божидар, Максимовић Стјепан, Маланец Владо др., Маринковић Војислав др., Марјан Ђуро, Марјанац Симо, Маркић Франьо, Марковић Велимир Ж., Марковић Миленко др., Марковић Милорад П., Марковић Никола, Мastroвић Анте Ф., Матица Павао, Матић Ђока Н., Мацековић Матија, Машић Марко, Метикош Милан др., Мијић Милан Ђ., Милетић Вјекослав др., Милетић Владислав, Милошевић Гавро, Милошевић Младен П., Милутиновић Милинко Р.,

Милутиновић Милорад Ђ., Мисирлић Јован Т., Митровић Јован Р., Митровић Љубомир М., Михаиловић Илија П., Михаиловић Светислав др., Мозер Ханс др., Мохорич Иван, Мравље Милан, Мулалић Мустафа А.;

Најдорфер Мирко, Недељковић Урош П., Никић Никола др., Никић Федор др., Никодијевић Аранђел Д., Николић Бранко др., Нинковић Трипко, Новаковић Тоде Ј. др., Нуић Петар др.;

Њамцул Ранко др.;

Остојић Ђуро др.;

Павлич Алојзиј, Палечек Иван др., Парабушки Борђе, Паранос Шпиро Ф., Пахерник Франьо, Патриговић Љуба, Перић Матеј др., Перић Миливоје Ђ., Перић Нинко др., Перко Драгутин В., Петковић Милан, Петовар Ловро, Петрак Никола, Петричић Живко др., Петровић Марко, Пешић Милутин, Пивко Људевит др., Пиштелић Славко А. др., Погачник Виктор, Поповић Димитрије Он., Поповић Добривоје Гер. др., Поповић Душан, Поповић Јефтимије, Поповић Коста др., Поповић Милан В., Поповић Милан др., Поповић Светислав др., Праљак Недељко, Прека Никола, Прекоршек Иван, Принцип Јово, Прша Шиме др., Пустослемећ Раство, Пуцел Иван Ј.;

Радивојевић Лазар Љ., Радић Иван, Радовић Саво др., Радонић Милан, Радоњић Милан, Рајић Тоша др., Рако Јанко др., Рапе Стане др., Рорбахер Јулијан др., Ружић Виктор др.;

Савић Аранђел, Савић Сава В., Савковић Илија, Санто Гавро др., Сарачевић Раденко, Секулић Милан др., Селић Јоца М., Селмановић Алија, Симић Милорад, Смиљанић Тома др., Сокић Милоје М., Соколовић Никола, Спасовић Вукашин, Спахић Владо, Спиндлер Вјекослав, Сршкић Милан др., Стажић Јосип, Стајковић Никола, Станић Андра, Станишић Владимир др., Станојевић Драгомир М., Станојевић Милутин, Стевановић Живојин Ар., Стевановић Милан, Степанов Миливој, Степановић Милан Р., Стефановић Игњат, Стијић Милан др., Стојадиновић Милосав др., Стојковић Милан Ђ. др., Стошић Стаменко, Стрезовић Крста;

Тадич Глигорије др., Теодоровић Војислав, Тешић Максим, Толић Игњат М. др., Томић Јакоб, Тонић Тодор Р., Топаловић Милан, Торомановић Хасан, Трбић Василије, Трбојевић Урош др., Трифунковић Љубиша, Тркуља Станко, Трпковић Ставра К.;

Ђирић Борђе, Ђирић Стеван, Ђуковић Милан;
Узуновић Никола, Урек Иван, Урошевић Мирко Ил., Урукало Сергије;

Фиданчевић Тома др., Физир Виктор, Фотирић Арса;

Хајдињак Антон, Ханжек Лавослав др., Хасанбеговић Авдо др., Хођера Светислав В., Хрибар Никола, Христић Бора;

Цемовић Филип, Церер Антон, Ципушевић Методије;

Чорбић Бранко, Чохашић Хазим;

Шарковић Тихомир, Шега Фердо, Шелмић Драгић Н., Шећеров Славко др., Шилеговић Владимир, Шифтар Стеван, Шнајдар Франьо, Шуменковић Илија др., Шурмин Ђуро др.

Министарски савет

- Претседник Министарског савета др. Милан Сршкић;
Министар без портфеља др. Алберт Крамер;
Министар социјалне политике и народног здравља Иван Пуцељ;
Министар без портфеља др. Хамдија Карамехмедовић;
Министар без портфеља др. Драгутин С. Којић;
Министар трговине и индустрије др. Илија Шуменковић;
Министар правде Божидар Максимовић;
Министар без портфеља др. Будислав-Гргур Анђелиновић;
Министар саобраћаја Лазар Радивојевић;
Министар војске и морнарице Армијски ђенерал Драгомир Ж. Стојановић;
Министар шума и рудника Павао Матица;
Министар финансија др. Милорад Ђорђевић;
Министар грађевина др. Стјепан Сркуљ;
Министар иностраних послова Богољуб Јевтић;
Министар унутрашњих послова Живојин Лазић;
Министар просвете др. Раденко Станковић;
Министар физичког васпитања народа др. Лавослав Ханжек;
Министар пољопривреде др. Љубомир Томашић.

Министерский совет

- Министар пороводивше др. Ягудимир Томашин;
- Министар финаншкор вачпатаря народя др. Язослав Ханжак;
- Министар просвете др. Раденко Станкович;
- Министар ундрешних послова Кнвојини Язави;
- Министар иностранных послова Болоруд Явтин;
- Министар грашвиня др. Стјепан Срклар;
- Министар финансия др. Миноряд Боревин;
- Министар шума и рудника Павло Матина;
- Министар војске и мориврше Армијски генерал Драгомир Ж. Стојанович;
- Министар сводбярја Язав Радивојевич;
- Министар без портфеля др. Будислав-Грур Андрићевич;
- Министар правде Раденко Максимович;
- Министар тровине и индустрије др. Милан Шуменикович;
- Министар без портфеля др. Драгутин С. Којин;
- Министар без портфеля др. Хамидија Карамехмедович;
- Министар социјалне политике и народног здравља Нван Пулиц;
- Министар без портфеля др. Адефт Ювеч;
- Претседник Министерског совета др. Милан Србикич;